

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/55/EU,

annettu 20 päivänä marraskuuta 2013,

ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun direktiivin 2005/36/EY ja hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 46 artiklan, 53 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Ammattipätevyyden tunnustamisesta 7 päivänä syyskuuta 2005 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/36/EY ⁽³⁾ konsolidoitiin alkujaan 15 direktiiviin perustunut vastavuoroisen tunnustamisen järjestelmä. Siinä säädetään eräiden ammattien ammattipätevyyden automaattisesta tunnustamisesta yhteensovitettujen koulutuksen vähimmäisvaatimusten perusteella (sektori-ammattit), koulutuksesta annettavien asiakirjojen yleisestä tunnustamisjärjestelmästä ja ammattikokemuksen automaattisesta tunnustamisesta. Direktiivissä 2005/36/EY perustettiin myös uusi järjestelmä palvelujen vapaata tarjoamista varten. Olisi muistettava, että unionin kansalaisten perheenjäsenet, jotka ovat lähtöisin kolmansista maista, hyötyvät tasavertaisesta kohtelusta Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY ⁽⁴⁾ mukaisesti. Kolmansien maiden kansalaiset voivat lisäksi hyötyä tasavertaisesta kohtelusta tutkinto- ja muiden todistusten sekä muun ammattipätevyyden tunnustamiseksi asiaankuuluvien kansallisten menettelyjen mukaisesti erityisten unionin säädösten, kuten pitkäaikaisesta oleskelusta, pakolaisista, ”sinisen kortin” haltijoista ja tutkijoista annettujen säädösten, nojalla.

(2) Komissio totesi 27 päivänä lokakuuta 2010 antamassaan tiedonannossa ”Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – 12 viputekijää kasvun vauhdittamiseksi ja luottamuksen lisäämiseksi – ”Yhdessä uuteen kasvuun””, että unionin oikeutta oli tällä alalla uudistettava. Eurooppa-neuvosto kannatti uudistamista 23 päivänä lokakuuta 2011 antamissaan päätelmissä ja kehotti Euroopan parlamenttia ja neuvostoa pyrkimään poliittiseen sopimukseen direktiivin 2005/36/EY tarkistamisesta vuoden 2012 loppuun mennessä. Euroopan parlamentti kehotti ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun direktiivin 2005/36/EY täytäntöönpanosta 15 päivänä marraskuuta 2011 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁵⁾ komissiota antamaan ehdotuksen. Lokakuun 27 päivänä 2010 annetussa asiakirjassa ”Katsaus Euroopan unionin kansalaisuuteen vuonna 2010: Unionin kansalaisoikeuksien esteiden poistaminen” tähdennetään, että ammattipätevyyden tunnustamiseen liittyvää hallinnollista rasitusta on kevennettävä.

(3) Notaarit, jotka nimitetään hallituksen virallisella säädöksellä, olisi jätettävä direktiivin 2005/36/EY soveltamisalan ulkopuolelle, koska kyseiseen ammattiin sovelletaan yksittäisissä jäsenvaltioissa erilaisia ammatinharjoittamisoikeuden saamista ja ammatin harjoittamista koskevia erityisjärjestelmiä.

(4) Eurooppalainen ammattikortti toisi lisäarvoa sisämarkkinoiden lujittamiseksi, ammattihenkilöiden vapaan liikkuvuuden edistämiseksi ja ammattipätevyyden tehokkaan ja avoimen tunnustamisen varmistamiseksi. Kortti olisi erityisen hyödyllinen keino helpottaa väliaikaista liikkuvuutta ja tunnustamista ammattipätevyyden automaattisen tunnustamisen järjestelmässä sekä edistää yksinkertaistettua tunnustamisprosessia yleisessä järjestelmässä. Eurooppalaisen ammattikortin on määrä yksinkertaistaa tunnustamisprosessia ja edistää kustannus- ja toimintatehokkuutta, mikä hyödyttää ammattihenkilöitä ja toimivaltaisia viranomaisia. Eurooppalaisen ammattikortin käyttöön otossa olisi otettava huomioon asianomaisen ammattialan näkemykset ja sitä ennen olisi arvioitava sen soveltuvuutta kyseiselle ammattialalle ja vaikutuksia jäsenvaltioissa. Arviointi olisi suoritettava tarvittaessa yhdessä jäsenvaltioiden kanssa. Eurooppalainen ammattikortti olisi myönnettävä ammattihenkilön pyynnöstä, kun hän on toimittanut tarvittavat asiakirjat ja kun toimivaltaiset viranomaiset ovat saattaneet loppuun asiaan liittyvät varmennusmenettelyt. Kun eurooppalainen ammattikortti myönnetään sijoittautumista varten, se toimii tunnustamis päätöksensä ja sitä olisi kohdeltava samoin kuin

⁽¹⁾ EUVL C 191, 29.6.2012, s. 103.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 9. lokakuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 15. marraskuuta 2013.

⁽³⁾ EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁽⁴⁾ EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77.

⁽⁵⁾ EUVL C 153 E, 31.5.2013, s. 15.

muita direktiivin 2005/36/EY nojalla tehtyjä tunnustamispäätöksiä. Sen olisi täydennettävä tiettyyn ammattiin pääsylle mahdollisesti asetettuja rekisteröitymisvaatimuksia eikä korvattava niitä. Eurooppalaista ammattikorttia ei ole tarpeen ottaa käyttöön oikeusalan ammatteissa, joita varten on jo otettu käyttöön ammattikortti järjestelmässä, josta säädetään asianajajien palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamisesta 22 päivänä maaliskuuta 1977 annetussa neuvoston direktiivissä 77/249/ETY ⁽¹⁾ ja asianajajan ammatin pysyvän harjoittamisen helpottamisesta muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu, 16 päivänä helmikuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/5/EY ⁽²⁾.

- (5) Eurooppalaisen ammattikortin toimintaa olisi tuettava sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmällä (IMI), joka on perustettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1024/2012 ⁽³⁾. Kortilla ja IMI-järjestelmällä olisi vahvistettava synergiavaikutuksia ja luottamusta toimivaltaisten viranomaisten kesken, poistettava toimivaltaisten viranomaisten päällekkäinen hallinnollinen työ ja päällekkäiset tunnustamismenettelyt sekä lisättävä avoimuutta ja varmuutta ammattihenkilöiden kannalta.
- (6) Eurooppalaisen ammattikortin haku- ja myöntämisprosessi olisi jäseneltävä selkeäksi, ja siihen olisi sisällytettävä takeet ja vastaavat muutoksenhakuoikeudet hakijalle. Täytäntöönpanosäädöksissä olisi täsmennettävä käännös-vaatimukset ja hakijalta mahdollisesti perittävien maksujen maksutavat, jotta IMI-järjestelmän työnkulkuun ei aiheuteta katkoksia tai häiriöitä ja jotta hakemusten käsittely ei viivästy. On jäsenvaltioiden tehtävä määrittää maksujen suuruus. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin ilmoitettava komissiolle määrittämiensä maksujen suuruus. Eurooppalaisen ammattikortin ja siihen liittyvän IMI-järjestelmän työnkulun avulla olisi varmistettava tallennettujen tietojen eheys, aitous ja luottamuksellisuus ja vältettävä laiton ja luvaton pääsy järjestelmään sisältyviin tietoihin.
- (7) Direktiiviä 2005/36/EY sovelletaan ainoastaan ammattihenkilöihin, jotka haluavat harjoittaa samaa ammattia toisessa jäsenvaltiossa. Joissain tapauksissa kyseinen toiminta on vastaanottavassa jäsenvaltiossa osa toimialtaan laajempaa ammattia kuin kotijäsenvaltiossa. Jos toimialojen väliset erot ovat niin suuret, että ammattihenkilöltä edellytettäisiin koko koulutusohjelman suorittamista puutteiden korvaamiseksi, ja jos ammattihenkilö tätä pyytää, vastaanottavan jäsenvaltion olisi näissä erityisoluh-teissa myönnettävä hänelle osittainen ammatinharjoittamisoikeus. Jäsenvaltion olisi kuitenkin voitava evätä osittainen ammatinharjoittamisoikeus yleiseen etuun liittyvistä pakottavista syistä, jotka Euroopan unionin tuomioistuin on määritellyt Euroopan unionin toiminnasta

tehdyn sopimuksen 49 ja 56 artiklaa koskevassa oikeuskäytännössään ja joiden sisältö voi muuttua. Näin voi olla etenkin sellaisten terveydenhuollon ammattien tapauksessa, joilla on vaikutusta kansanterveyteen tai potilasturvallisuuteen. Osittaisen ammatinharjoittamisoikeuden myöntäminen ei saisi rajoittaa työmarkkinaosapuolten oikeutta järjestäytyä.

- (8) Vastaanottavan jäsenvaltion paikallisten kuluttajien etujen suojelemiseksi jäsenvaltiossa tapahtuvaa väliaikaista ja satunnaista palvelujen tarjoamista varten olisi määriteltävä takeet, muun muassa vaatimus palvelujen tarjoamista edeltäneiden kymmenen vuoden aikana hankitusta vähintään yhden vuoden ammattikokemuksesta, jollei ammattia ole säännelty kotijäsenvaltiossa. Jos toiminta on kausiluonteista, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus suorittaa tarkastuksia varmistuakseen alueellaan tarjottujen palvelujen tarjoamisen väliaikaisuudesta tai satunnaisuudesta. Tätä varten vastaanottavan jäsenvaltion olisi voitava pyytää kerran vuodessa tiedot palveluista, joita sen alueella tosiasiallisesti tarjotaan, ellei palvelun tarjoaja ole jo toimittanut kyseisiä tietoja vapaaehtoisesti.
- (9) Direktiivissä 2005/36/EY sallitaan jäsenvaltioille mahdollisuus tarkistaa palvelun tarjoajan ammattipätevyys ennen ensimmäistä palveluntarjontaa, mikäli kyseessä on säännelty ammatti, jolla on vaikutusta kansanterveyteen tai yleiseen turvallisuuteen. Tämä on johtanut oikeusvarmuuden puutteeseen, koska ennakkotarkistuksen tarpeellisuus on ollut toimivaltaisen viranomaisen päätettävissä. Oikeusvarmuuden takaamiseksi ammattihenkilöiden olisi voitava tietää alusta alkaen, onko ammattipätevyuden ennakkotarkistus tarpeen ja milloin päätös on odotettavissa. Joka tapauksessa palvelujen vapaan tarjoamisen järjestelmässä ei pidä määrätä tiukemmista ammattipätevyuden ennakkotarkistusta koskevista edellytyksistä kuin sijoitautumista koskevien säännöissä. Kun kyseessä on säännelty ammatti, jolla on vaikutusta kansanterveyteen tai yleiseen turvallisuuteen, direktiivillä 2005/36/EY ei pidä rajoittaa jäsenvaltioiden mahdollisuutta säätää pakollisesta ammatillisesta vakuutusturvasta potilaiden oikeuksien soveltamisesta rajatylittävässä terveydenhuollossa 9 päivänä maaliskuuta 2011 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/24/EU ⁽⁴⁾ ja palveluista sisämarkkinoilla 12 päivänä joulukuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/123/EY ⁽⁵⁾ säädettyjen sääntöjen mukaisesti.
- (10) Ammatillisen koulutuksen järjestelmät ovat osoittautuneet hyödylliseksi keinoksi varmistaa nuorten työllistyminen ja sujuva siirtyminen koulutuksesta työelämään. Siksi niiden erityispiirteet olisi otettava täysin huomioon direktiiviä 2005/36/EY tarkistettaessa.

⁽¹⁾ EYVL L 78, 26.3.1977, s. 17.

⁽²⁾ EYVL L 77, 14.3.1998, s. 36.

⁽³⁾ EUVL L 316, 14.11.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 88, 4.4.2011, s. 45.

⁽⁵⁾ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.

- (11) Yleisen järjestelmän tunnustamismekanismin soveltamiseksi erilaiset kansalliset koulutukset olisi ryhmiteltävä eri tasoiksi. Nämä pelkästään yleisen järjestelmän toimivuuden varmistamiseksi määriteltävät tasot eivät saisi vaikuttaa kansallisiin koulutusrakenteisiin tai jäsenvaltioiden toimivaltaan tällä alalla, eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten kansalliset täytäntöönpanotoimet mukaan lukien. Eurooppalainen tutkintojen viitekehys on työkalu, jolla on tarkoitus edistää ammattipätevyysien avoimuutta ja vertailukelpoisuutta, ja se voi olla hyödyllinen täydentävä tietolähde toimivaltaisille viranomaisille näiden tutkiessa toisissa jäsenvaltioissa myönnettyjä ammattipätevyyksiä. Bolognan prosessissa korkea-asteen oppilaitokset ovat mukauttaneet opinto-ohjelmiensa rakenteen kaksivaiheiseksi järjestelmäksi, jossa suoritetaan ensimmäisen (Bachelor) ja toisen (Master) vaiheen korkeakoulututkinto. Jotta direktiivissä 2005/36/EY esitetyt viisi tasoa vastaisivat tätä uutta tutkintorakennetta, ensimmäisen vaiheen korkeakoulututkinto olisi luokiteltava d tasolle ja toisen vaiheen korkeakoulututkinto e tasolle. Yleisen järjestelmän toimivuuden varmistamiseksi määriteltyä viittä tasoa ei saisi periaatteessa enää käyttää perusteena sulkea unionin kansalaisia direktiivin 2005/36/EY soveltamisalan ulkopuolelle, mikäli tämä olisi elinikäisen oppimisen periaatteen vastaista.
- (12) Sellaisten ammattihenkilöiden ammattipätevyyden tunnustamista koskevat hakemukset, joilla on yhden vuoden ammattikokemus ja jotka ovat lähtöisin jäsenvaltioista, joissa kyseinen ammatti ei ole säännelty, olisi käsiteltävä samalla tavoin kuin sellaisista jäsenvaltioista lähtöisin olevien ammattihenkilöiden hakemukset, joissa kyseinen ammatti on säännelty. Heidän ammattipätevyyttään olisi verrattava vastaanottavassa jäsenvaltiossa vaadittuun ammattipätevyyteen direktiivissä 2005/36/EY säädettyjen pätevyystasojen pohjalta. Jos niissä on olennaisia eroja, toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava määrätä korvaavia toimenpiteitä. Kaikissa sellaisten teoreettisten tietojen ja käytännön taitojen arviointimenettelyissä, joita saatetaan vaatia korvaavina toimenpiteinä ammattiin pääsyn edellytyksenä, olisi varmistettava avoimuuden ja puolueettomuuden periaatteiden noudattaminen.
- (13) Koska yleiseen järjestelmään kuuluviin ammatteihin pääsyn ehtona olevia koulutuksen vähimmäisvaatimuksia ei ole sovitettu yhteen, vastaanottavan jäsenvaltion olisi vastedeskin voitava määrätä korvaava toimenpide. Tällaisen toimenpiteen olisi oltava oikeasuhteinen, ja siinä olisi erityisesti otettava huomioon hakijan ammattikokemuksensa tai elinikäisen oppimisen avulla hankkimat tiedot, taidot ja pätevydet, jotka asiaankuuluva elin on tätä tarkoitusta varten muodollisesti vahvistanut. Päätös korvaavan toimenpiteen määräämisestä olisi perusteltava asianmukaisesti, jotta hakija ymmärtää tilanteensa ja voi valittua kansalliseen tuomioistuimeen direktiivin 2005/36/EY nojalla.
- (14) Direktiiviä 2005/36/EY tarkistettaessa ilmeni tarve päivittää ja selvittää ja samalla joustavoittaa liitteessä IV olevia luetteloita kauppa-, teollisuus- ja käsiteollisuusalan toimintoista pitäen silti voimassa ammattikokemukseen perustuva automaattinen tunnustamisjärjestelmä näiden toimintojen osalta. Liite IV perustuu nykyisellään vuodelta 1958 peräisin olevaan kansainväliseen toimialaluokitusstandardiin (ISIC) eikä vastaa enää taloudellisen toiminnan nykyrakennetta. ISIC-luokitusta on tarkistettu useita kertoja vuoden 1958 jälkeen. Tämän vuoksi komission olisi voitava mukauttaa liitettä IV automaattisen tunnustamisjärjestelmän säilyttämiseksi ennallaan.
- (15) Jatkuva ammatillinen kehittyminen auttaa ammattihenkilöitä, joiden ammattipätevyys tunnustetaan automaattisesti, harjoittamaan ammattiaan turvallisesti ja tehokkaasti. On tärkeää rohkaista lujittamaan entisestään jatkuvaa ammatillista kehittymistä näissä ammateissa. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti rohkaistava jatkuvaa ammatillista kehittymistä lääketieteen tohtorien, erikoislääkärien, yleislääkärien, yleissairaanhoidosta vastaavien sairaanhoitajien, hammaslääkärien, erikoishammaslääkärien, eläinlääkärien, kättilöiden, proviisorien ja arkkitehtien ammateissa. Jäsenvaltioiden toimet näiden ammattien harjoittajien jatkuvaksi ammatilliseksi kehittymiseksi olisi annettava tiedoksi komissiolle, ja jäsenvaltioiden olisi vaihdettava asiaan liittyviä hyviä käytäntöjä. Jatkuvan ammatillisen kehittymisen olisi katettava tekniikan, tieteen, sääntelyn ja etiikan kehitys ja kannustettava ammattihenkilöitä elinikäiseen oppimiseen omassa ammatissaan.
- (16) Koulutuksen vähimmäisvaatimuksiin perustuva automaattinen tunnustamisjärjestelmä on riippuvainen siitä, että jäsenvaltiot ilmoittavat ja komissio julkaisee uudet tai muuttuneet muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat oikea-aikaisesti. Muussa tapauksessa tällaisen pätevyyden haltijoilla ei ole takeita automaattisesta tunnustamisesta. Avoimuuden lisäämiseksi ja hiljattain ilmoitettujen nimikkeiden tutkimisen helpottamiseksi jäsenvaltioiden olisi toimitettava tiedot koulutusohjelmien kestosta ja sisällöstä, joiden on vastattava direktiivissä 2005/36/EY säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia.
- (17) Eurooppalaisen opintosuoritusten ja arvosanojen siirtojärjestelmän (ECTS) pisteitä käytetään jo suurimmassa osassa unionin korkea-asteen oppilaitoksia, ja niiden käyttö yleistyy myös kursseilla, joilla hankitaan pätevyys säännellyn ammatin harjoittamiseen. Siksi olisi annettava mahdollisuus ilmoittaa opinto-ohjelman kesto myös ECTS-pisteinä. Tämän mahdollisuuden ei tulisi vaikuttaa muihin automaattisen tunnustamisen vaatimuksiin. Yksi ECTS-piste vastaa 25–30 tunnin työmäärää, ja yhden korkea-asteen opintovuoden suorittaminen edellyttää yleensä 60:tä pistettä.

- (18) Jotta voidaan varmistaa kansanterveyden ja potilasturvallisuuden korkea taso unionissa ja ajantasaistaa direktiivi 2005/36/EY, lääkärin peruskoulutuksen määrittelyperusteita olisi muutettava niin, että vähimmäiskeston vaatittavat vuodet ja tunnit otetaan huomioon kumulatiivisesti. Tällä muutoksella ei pyritä madaltamaan lääkärin peruskoulutuksen vaatimustasoa.
- (19) Erikoislääkärin pätevyys saaneiden ja toisen erikoisalan koulutuksessa olevien lääkärin liikkuvuuden lisäämiseksi jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus myöntää vapautuksia tietyistä myöhemmän koulutuksen osista, jos lääkäri on jo suorittanut nämä osat aiemman erikoislääkärikoulutuksensa aikana jossakin jäsenvaltiossa. Jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää tietyissä rajoissa tällaisia poikkeuksia automaattiseen tunnustamisjärjestelmään kuuluvilla lääketieteen erikoisaloilla.
- (20) Sairaanhoidajan ammatti on kehittynyt merkittävästi kolmen viime vuosikymmenen aikana: yhteisöperustainen terveydenhuolto, monimutkaisten hoitojen käyttö ja jatkuvasti kehittyvä tekniikka edellyttävät sairaanhoitajilta kykyä vastuullisempaan työskentelyyn. Sairaanhoidajien koulutuksen, joka on yhä järjestetty eri tavoin kansallisista perinteistä riippuen, olisi tarjottava lujempi ja tulospainotteisempi varmuus siitä, että ammattihenkilö on omaksunut koulutuksen aikana tietyt tiedot ja taidot ja kykenee soveltamaan ainakin tietyjä pätevyyskäsitteitä harjoitukseen kyseiseen ammattiin liittyvää toimintaa.
- (21) Kätilöiden valmistamiseksi ammattiin liittyviin monitahoisiin terveydenhuollon vaatimuksiin alan opiskelijoilla olisi oltava vankat yleissivistävät opinnot suoritettuina ennen kätilön koulutuksen aloittamista. Siksi kätilön koulutuksen pääsyvaatimuksia olisi tiukennettava niin, että edellytetään 12 vuoden yleissivistäviä opintoja tai vastaavantasoisien kokeen läpäisemistä; näitä vaatimuksia ei kuitenkaan sovelleta ammattihenkilöihin, jotka ovat jo pätevöityneet yleissairanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan ammattiin. Kätilöiden koulutuksen olisi taattava paremmin, että ammattihenkilö on hankkinut tietyt tiedot ja taidot harjoitukseen direktiivissä 2005/36/EY tarkoitettua kätilön ammattitoimintaa.
- (22) Lääketieteen ja hammaslääketieteen erikoisalojen automaattisen tunnustamisjärjestelmän yksinkertaistamiseksi kyseiset erikoisalat olisi sisällytettävä direktiivin 2005/36/EY soveltamisalaan, mikäli ne ovat yhteisiä vähintään kahdelle viidesosalalle jäsenvaltioista.
- (23) Huomattavan monet jäsenvaltiot ovat direktiivin 2005/36/EY voimaantulon jälkeen päättäneet sallia kaiken farmasian alan ammattitoiminnan aloittamisen ja harjoittamisen toisessa jäsenvaltiossa hankitun proviisorin ammattipätevyys tunnustamisen perusteella. Toisessa jäsenvaltiossa hankitun ammattipätevyys tunnustaminen ei kuitenkaan saisi estää jäsenvaltioita pitämästä voimassa syrjimättömiä sääntöjä apteekkien maantieteellisestä jakautumisesta niiden alueella, koska direktiivissä 2005/36/EY ei soviteta yhteen tällaisia sääntöjä. Minkään sellaisen ammattipätevyys automaattista tunnustamista koskevan poikkeuksen nojalla, joka on yhä tarpeen jäsenvaltiolle, ei kuitenkaan enää saisi sulkea soveltamisalan ulkopuolelle proviisoreja, joiden ammattipätevyys kyseistä poikkeusta soveltava jäsenvaltio on jo tunnustanut ja jotka ovat jo tietyn ajan luvallisesti ja tosiasiallisesti harjoittaneet proviisorin ammattia kyseisen jäsenvaltion alueella.
- (24) Automaattisen tunnustamisjärjestelmän toimivuuden perustana on luottamus ammattihenkilöiden pätevyys ehtona oleviin koulutusvaatimuksiin. Tämän vuoksi on tärkeää, että arkkitehtien koulutuksen vähimmäisvaatimukset vastaavat arkkitehtikoulutuksessa tapahtuneita muutoksia, erityisesti yleisesti tunnustettua tarvetta täydentää korkea-asteen opintoja pätevän arkkitehdin valvonnassa tapahtuvalla ammattikokemuksen hankkimisella. Samalla koulutuksen vähimmäisvaatimusten olisi oltava niin joustavia, ettei niillä tarpeettomasti rajoiteta jäsenvaltioiden mahdollisuutta järjestää oma koulutusjärjestelmänsä.
- (25) Direktiivissä 2005/36/EY olisi edistettävä automaattisempaa ammattipätevyys tunnustamista ammateissa, joihin sitä ei nykyisellään sovelleta, ottamalla käyttöön yhteisiä koulutusperiaatteita. Tällöin olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden toimivalta päättää, millaista ammattipätevyttä ammattien harjoittamiseksi niiden alueella edellytetään ja millaiset niiden koulutusjärjestelmien sisältö ja rakenne ovat. Yhteiset koulutusperiaatteet olisi toteutettava yhteisinä koulutuspuitteina, jotka perustuvat yhteiselle tieto-, taito- ja pätevyyskokonaisuudelle tai yhteisille koulutustesteille. Yhteisten koulutusperiaatteiden piiriin olisi voitava kuulua myös erikoisaloja, joihin ei nykyään sovelleta säännöksiä automaattisesta tunnustamisesta direktiivin 2005/36/EY nojalla ja jotka liittyvät III osaston III luvun kattamiin ammatteihin ja joille on varattu selvästi määriteltäviä erityisiä tehtäviä. Tällaisten erikoisalojen, etenkin lääketieteen erikoisalojen, yhteisten koulutuspuitteiden olisi turvattava kansanterveyden suojelun ja potilasturvallisuuden korkea taso. Jäsenvaltioiden olisi tunnustettava automaattisesti yhteisten koulutuspuitteiden perusteella hankitut ammattipätevydet. Unionin tasolla edustavien ammatillisten järjestöjen ja tietyissä olosuhteissa kansallisten ammattialajärjestöjen tai toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava tehdä komissiolle ehdotuksia yhteisiksi koulutusperiaatteiksi, jotta kansallisten yhteensovittamisesta vastaavien henkilöiden kanssa voidaan arvioida näiden periaatteiden mahdollisia seurauksia kansallisten koulutusjärjestelmien ja säänneltyyn ammattiin pääsyä koskevien kansallisten sääntöjen kannalta.

- (26) Direktiiviin 2005/36/EY sisältyy jo nyt velvollisuus, jonka mukaan ammattihenkilöillä on oltava tarvittava kielitaito. Velvollisuuden soveltamisen tarkistaminen on tuonut ilmi tarpeen selkeyttää toimivaltaisten viranomaisten ja työnantajien roolia erityisesti potilasturvallisuuden varmistamiseksi paremmin. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava testata kielitaitoa ammattipätevyden tunnustamisen jälkeen. Etenkin ammateissa, joilla on vaikutusta potilasturvallisuuteen, on tärkeää, että kielitaito testataan direktiivin 2005/36/EY mukaisesti ennen kuin ammattihenkilö alkaa harjoittaa ammattia vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Kielitaidon testaamisen olisi kuitenkin oltava kohtuullista ja tarpeellista näissä ammateissa, eikä sillä pitäisi pyrkiä sulkemaan toisista jäsenvaltioista tulevia ammattihenkilöitä työmarkkinoilta vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Suhteellisuusperiaatteen noudattamisen varmistamiseksi ja ammattihenkilöiden liikkuvuuden lisäämiseksi unionissa toimivaltaisten viranomaisten toteuttama tai valvoma kielitaidon testaus olisi rajoitettava yhteen vastaanottavan jäsenvaltion viralliseen tai hallinnon kielen taitoon edellyttäen, että se on myös Euroopan unionin virallinen kieli. Tämän ei pidä estää vastaanottavaa jäsenvaltiota kannustamasta ammattihenkilöitä opettelemaan myöhemmässä vaiheessa myös toinen kieli, jos se on tarpeen harjoitettavassa ammattitoiminnassa. Työnantajilla on myös jatkossa tärkeä tehtävä sen varmistamisessa, että työpaikalla ammattitoimintaa harjoittavilla on tarvittava kielitaito.
- (27) Säänneltyjen ammattien harjoittamisoikeutta koskevilla kansallisilla säännöillä ei pidä rajoittaa vastavalmistuneiden liikkuvuutta. Kun valmistunut henkilö saa päätökseen ammatillisen harjoittelun toisessa jäsenvaltiossa, hänen harjoittelujaksonsa olisi tunnustettava hänen hakiessaan oikeutta harjoittaa säänneltyä ammattia kotijäsenvaltiossa. Toisessa jäsenvaltiossa suoritettujen ammatillisten harjoittelun tunnustamisen pitäisi perustua selkeään kirjalliseen kuvaukseen oppimistavoitteista ja tehtävistä, jotka määrittää harjoittelijan valvoja vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon kolmannessa maassa suoritettu ammatillinen harjoittelujakso, kun ne käsittelevät säännellyn ammatin harjoittamisoikeutta koskevaa hakemusta.
- (28) Direktiivissä 2005/36/EY säädetään kansallisten yhteystahojen järjestelmästä. Direktiivin 2006/123/EY voimaantulon ja siinä säädettyjen keskitettyjen palvelupisteiden perustamisen vuoksi on olemassa päällekkäisyyden vaara. Tämän vuoksi direktiivissä 2005/36/EY perustetut kansalliset yhteystahot olisi muutettava tukikeskuksiksi, jotka keskittyvät toiminnassaan tarjoamaan neuvoja ja tukea kansalaisille, myös kasvotusten, jotta voidaan varmistaa, että sisämarkkinasääntöjen päivittäistä soveltamista kansalaisten monimutkaisissa yksittäistapauksissa voidaan seurata kansallisesti. Tukikeskukset olisivat tarvittaessa yhteydessä toimivaltaisiin viranomaisiin ja muiden jäsenvaltioiden tukikeskuksiin. Eurooppalaisen ammattikortin osalta jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, olisiko tukikeskusten toimittava toimivaltaisena viranomaisena kotijäsenvaltiossa vai tuettava asiasta vastaavaa toimivaltaista viranomaista eurooppalaista ammattikorttia koskevien hakemusten ja IMI-järjestelmässä luodun hakijan tiedoston (IMI-tiedosto) käsittelyssä. Palvelujen vapaan tarjoamisen järjestelmässä, jos kyseinen ammatti ei ole kotijäsenvaltiossa säännelty, tukikeskukset voivat myös osallistua tietojenvaihtoon hallinnollista yhteistyötä varten.
- (29) Tällä direktiivillä varmistetaan osaltaan terveyden suoje-
lun ja kuluttajansuojan korkea taso. Direktiivissä 2005/36/EY säädetään jo nyt yksityiskohtaisesti jäsenvaltioiden velvollisuudesta tietojenvaihtoon. Tätä velvollisuutta olisi vahvistettava entisestään. Vastaisuudessa jäsenvaltioiden ei tulisi ainoastaan reagoida tietopyyntöihin, vaan niiden toimivaltaisilla viranomaisilla olisi myös oltava valtuudet antaa toimivaltansa rajoissa ennakoivasti hälytys muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ammattihenkilöistä, joilla ei ole enää oikeutta harjoittaa ammattiaan. Direktiivin 2005/36/EY soveltamisalaa kuuluville terveydenhuollon ammattihenkilöille tarvitaan erityinen hälytysmekanismi. Sitä olisi sovellettava myös eläinlääkäreihin ja ammattihenkilöihin, jotka harjoittavat alaikäisten koulutukseen liittyvää toimintaa, lastenhoidon ja varhaiskasvatuksen henkilöstö mukaan lukien. Hälytysvelvollisuus olisi oltava vain jäsenvaltioilla, joissa kyseinen ammatti on säännelty. Kaikille jäsenvaltioille olisi lähetettävä hälytys, jos ammattihenkilöllä ei ole enää oikeutta harjoittaa edes väliaikaisesti ammatillista toimintaa jossain jäsenvaltiossa kurinpitotoimen tai rikos-oikeudellisen tuomion vuoksi. Hälytyksen yhteydessä olisi annettava kaikki saatavilla olevat yksityiskohtaiset tiedot siitä määrällisestä tai määräämättömästä ajanjaksosta, jona rajoitusta tai kieltoa sovelletaan. Hälytys olisi annettava IMI-järjestelmän välityksellä riippumatta siitä, onko ammattihenkilö käyttänyt direktiivin 2005/36/EY nojalla hänelle kuuluvia oikeuksia tai hakenut ammattipätevyytensä tunnustamista eurooppalaisen ammattikortin tai direktiivissä säädetyn muun menetelmän avulla. Hälytysmenettelyn olisi oltava henkilötietojen suoja ja perusoikeuksia koskevan unionin oikeuden mukainen. Hälytysmenettelyllä ei ole tarkoitus korvata tai muuttaa jäsenvaltioiden keskinäisiä järjestelyjä, jotka koskevat yhteistyötä oikeus- ja sisäasioissa. Direktiivin 2005/36/EY nojalla toimivaltaisia viranomaisia ei myöskään tulisi vaatia osallistumaan tällaiseen yhteistyöhön kyseisessä direktiivissä säädettyjen hälytysten välityksellä.
- (30) Toisessa jäsenvaltiossa työskentelystä kiinnostuneen kansalaisen kohtaamia suurimpia vaikeuksia on noudatettavien hallinnollisten menettelyjen monimutkaisuus ja epä-tietoisuus niistä. Direktiivissä 2006/123/EY veloitetaan jo jäsenvaltiot järjestämään vaivaton tiedonsaanti ja mahdollisuus saada menettelyt läpiviedyiksi keskitetyissä palvelupisteissä. Kansalaiset, jotka haluavat, että heidän ammattipätevyytensä tunnustetaan direktiivin 2005/36/EY mukaisesti, voivat nykyäänkin hyödyntää keskitettyjä palvelupisteitä, mikäli he kuuluvat direktiivin 2006/123/EY

soveltamisalaan. Työnhakijat ja terveydenhuollon ammattihenkilöt eivät kuitenkaan kuulu direktiivin 2006/123/EY soveltamisalaan, ja saatavilla on vain vähän tietoa. Käyttäjän kannalta näitä tietoja onkin tarpeen tarkentaa ja varmistaa niiden helppo saatavuus. Lisäksi on tärkeää, että jäsenvaltiot kantavat vastuunsa kansallisesti ja toisaalta tekevät yhteistyötä keskenään ja komission kanssa, jotta ammattihenkilöillä on kaikkialla unionissa helppo pääsy käyttäjätasoisiin ja monikielisiin tietoihin ja he voivat saada menettelyt helposti läpiviedyiksi keskitettyjen palvelupisteiden tai asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kautta. Linkkejä olisi tarjottava myös muilla verkkosivustoilla kuten Sinun Eurooppasi -portaalissa.

- (31) Jotta direktiivin 2005/36/EY tiettyjä, muita kuin keskeisiä osia voidaan täydentää tai muuttaa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti direktiivin 21 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen tietojen ja taitojen ajantasaistamiseksi, liitteen I ajantasaistamiseksi, liitteessä IV luetteloitujen toimintojen ajantasaistamiseksi ja selkeyttämiseksi, liitteessä V olevan 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ja 5.7.1 kohdan mukauttamiseksi, erikoislääkärien ja erikoishammaslääkärien koulutuksen vähimmäiskeston mukauttamiseksi, uusien lääketieteen erikoisalojen sisällyttämiseksi liitteessä V olevaan 5.1.3 kohtaan, liitteessä V olevan 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 ja 5.6.1 kohdan luetteloiden muuttamiseksi, uusien hammaslääketieteen erikoisalojen sisällyttämiseksi liitteessä V olevaan 5.3.3 kohtaan, yhteisten koulutuspuiteiden soveltamisedellytysten määrittämiseksi ja yhteisten koulutustestien soveltamisedellytysten määrittämiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (32) Jotta voidaan varmistaa direktiivin 2005/36/EY yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (33) Kyseisten täytäntöönpanosäädösten hyväksymiseen olisi niiden teknisen luonteen vuoksi sovellettava tarkastelumenettelyä, kun ne koskevat eurooppalaisten ammattikorttien käyttöönottoa tietyissä ammateissa, eurooppalaisen ammattikortin muotoa, kirjallisten hakemusten käsittelyä, käännoiksi, jotka hakijan on toimitettava eurooppalaista ammattikorttia koskevan hakemuksensa mukana, täydelliseen hakemukseen direktiivin 2005/36/EY mukaisesti vaadittavien asiakirjojen yksityiskohtia, eurooppalaiseen ammattikorttiin liittyvien maksujen maksu- ja käsittelytapaa, sääntöjä siitä kuinka, missä tapauksissa ja mistä asiakirjoista toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää virallisesti oikeaksi todistetut jäljennökset asianomaista ammattia varten, eurooppalaiseen ammattikorttiin ja IMI-tiedostoon sisältyvien tietojen teknisiä eritelmiä ja tietojen eheyden, luottamuksellisuuden ja oikeellisuuden varmistamiseksi tarvittavia toimenpiteitä, eurooppalaisen ammattikortin myöntämisen edellytyksiä ja menettelyjä, IMI-tiedostoon pääsyn edellytyksiä koskevia sääntöjä, eurooppalaisen ammattikortin aitouden ja voimassaolon tarkastamiseen tarvittavia teknisiä keinoja ja menettelyjä sekä hälytysmekanismien soveltamista.
- (34) Komission olisi täytäntöönpanosäädöksillä ja näiden säädösten erityispiirteet huomioon ottaen asetusta (EU) N:o 182/2011 soveltamatta päätettävä, ettei se suorita pyydettyä liitteen I ajantasaistamista, jos direktiivissä 2005/36/EY säädetyt edellytykset eivät täyty, pyydettyä, että asianomainen jäsenvaltio ei sovelle poikkeusta, joka koskee mahdollisuutta valita sopeutumisaajan ja kelpoisuuskokeen välillä, jos kyseinen poikkeus ei ole asianmukainen tai se ei ole unionin oikeuden mukainen, päätettävä, ettei se toteuta pyydettyä liitteessä V olevan 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 tai 5.7.1 kohdan muuttamista, jos direktiivissä 2005/36/EY säädetyt edellytykset eivät täyty, laadittava luettelo jäsenvaltioiden ammattipätevyyksistä ja ammattinimikkeistä, jotka tunnustetaan automaattisesti yhteisten koulutuspuiteiden perusteella, laadittava luettelo jäsenvaltioista, joissa yhteiset koulutustestit järjestetään, määritettävä testien järjestämistiheys kalenterivuoden aikana ja muut tarvittavat järjestelyt yhteisten koulutustestien järjestämiseksi sekä annettava asianomaiselle jäsenvaltiolle määräaikainen lupa poiketa direktiivin 2005/36/EY asiaa koskevista säännöksistä.
- (35) Direktiivissä 2006/123/EY säädetyistä keskinäisestä arvioinnista saatujen myönteisten kokemusten perusteella vastaava arviointijärjestelmä olisi sisällytettävä direktiiviin 2005/36/EY. Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava, mitä ammatteja ne sääntelevät ja mistä syistä, ja keskusteltava keskenään havainnoistaan. Tällainen järjestelmä lisäisi osaltaan asiantuntijapalvelumarkkinoiden avoimuutta.
- (36) Komission olisi myöhempänä ajankohtana arvioitava järjestelmää, jota sovelletaan Romaniassa annettuihin yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen tunnustamiseen. Arvioinnin olisi perustuttava asiaan liittyvän erityistäydennysohjelman tuloksiin, joka Romanian olisi perustettava kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti ja jota varten sen olisi oltava yhteydessä muihin jäsenvaltioihin ja komissioon. Erityistäydennysohjelman tarkoituksena olisi oltava ohjelman osanottajien ammattipätevyden täydentäminen niin, että he täyttävät kaikki direktiivissä 2005/36/EY säädetyt koulutuksen vähimmäisvaatimukset.

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

(37) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat ammattipätevyyden tunnustamista koskevien sääntöjen järjeistäminen, yksinkertaistaminen ja parantaminen, koska se johtaisi vääjäämättä vaatimusten ja menettelyjen eriytymiseen ja lisäisi sääntelyn monimutkaisuutta aiheuttaen ammattihenkilöiden liikkuvuudelle perusteettomia esteitä, vaan ne voidaan yhtenäisyyteen, avoimuuteen ja yhteensopivuuteen liittyvistä syistä saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(38) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään täytäntöönpanotoimia koskevaan ilmoitukseen yhden tai useamman selittävän asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perustelluna.

(39) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 8 päivänä maaliskuuta 2012 ⁽³⁾.

(40) Direktiivi 2005/36/EY ja asetus (EU) N:o 1024/2012 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN

1 artikla

Direktiivin 2005/36/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2005/36/EY seuraavasti:

1) Lisätään 1 artiklaan kohta seuraavasti:

”Tässä direktiivissä vahvistetaan myös säännöt, jotka koskevat osittaista oikeutta harjoittaa säänneltyä ammattia ja toisessa jäsenvaltiossa suoritettua ammatillisen harjoittelun tunnustamista.”.

⁽¹⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽²⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 137, 12.5.2012, s. 1.

2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Tätä direktiiviä sovelletaan myös jäsenvaltion kansalaisiin, jotka ovat suorittaneet ammatillisen harjoittelun muualla kuin kotijäsenvaltiossaan.”;

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”4. Tätä direktiiviä ei sovelleta notaareihin, jotka nimitetään hallituksen virallisella säädöksellä.”.

3) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan f ja h alakohta seuraavasti:

”f) ’ammattikokemuksella’ kyseisen ammatin tosiasiallista ja laillista täysipäiväistä tai vastaavaa osaaikaista harjoittamista jäsenvaltiossa;

h) ’kelpoisuuskokeella’ vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toteuttamaa tai tunnustamaa ammatillista tietämystä, taitoja ja pätevyyttä mittaavaa koetta, jonka tarkoituksena on arvioida hakijan kykyä harjoittaa säänneltyä ammattia kyseisessä jäsenvaltiossa.

Toimivaltaisten viranomaisten on kokeen suorittamista varten laadittava luettelo aiheista, jotka vastaanottavassa jäsenvaltiossa edellytettävän koulutuksen ja hakijan saaman koulutuksen vertailun perusteella eivät sisälly hakijan tutkintotodistukseen tai muuhun muodollista pätevyyttä osoittavaan asiakirjaan.

Kelpoisuuskokeessa on otettava huomioon, että hakija on pätevä ammatinharjoittaja kotijäsenvaltiossa tai jäsenvaltiossa, josta hän tulee. Sen tulee sisältää edellä tarkoitettua luettelosta valittavat aiheet, joiden tuntemusta pidetään olennaisen tärkeänä, jotta hakija voi harjoittaa kyseistä

ammattia vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Ko-
keessa voidaan myös selvittää kyseiseen toiminta-
taan vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavien
ammattillisten sääntöjen tuntemusta.

eurooppalaisella korkeakoulutusalueella käytössä
olevaa korkea-asteen koulutuksen opintosuoritus-
järjestelmää.”;

b) korvataan 2 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viran-
omaiset vahvistavat kelpoisuuskokeen yksityis-
kohtaiset säännöt ja määrittävät kyseisessä jäsen-
valtiossa kelpoisuuskokeeseen valmistautuvan ha-
kijan aseman.”;

”Aina kun jäsenvaltio tunnustaa ensimmäisessä alakoh-
dassa tarkoitetun yhdistyksen tai järjestön, sen on ilmoi-
tettava siitä komissiolle. Komissio tutkii, täyttääkö yhdis-
tys tai järjestö toisessa alakohdassa säädetty edellytykset.
Jotta voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon jäsenval-
tioiden sääntelyn kehitys, siirretään komissiolle valta an-
taa delegoituja säädöksiä 57 c artiklan mukaisesti liitteen
I ajantasaistamiseksi, jos toisessa alakohdassa säädetty
edellytykset täyttyvät.

ii) lisätään alakohdat seuraavasti:

Jos toisessa alakohdassa säädetty edellytykset eivät täyty,
komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen päätöksestään
olla suorittamatta pyydettyä liitteen I ajantasaistamista.”.

”j) ’ammattillisella harjoittelulla’ valvottua määräai-
kaista ammatin harjoittamista, joka on edellytyk-
senä säännellyn ammatin harjoittamisen aloitta-
miselle ja ammatin harjoittamiselle ja joka voi-
daan suorittaa tutkintoon johtavan koulutuksen
aikana tai sen jälkeen, sanotun kuitenkaan rajoit-
tamatta 46 artiklan 4 kohdan soveltamista;

4) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

k) ’eurooppalaisella ammattikortilla’ sähköistä todis-
tusta, joka osoittaa joko että ammattihenkilö on
täyttänyt kaikki vaadittavat edellytykset palvelu-
jen tarjoamiseksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa
väliaikaisesti ja satunnaisesti tai että ammattihen-
kilön ammattipätevyys on tunnustettu vastaan-
ottavaan jäsenvaltioon sijoittautumista varten;

”1. Ammattipätevyuden tunnustaminen vastaanotta-
vassa jäsenvaltiossa antaa etua saavalle henkilölle oikeu-
den ryhtyä harjoittamaan kyseisessä jäsenvaltiossa sitä
ammattia, johon kyseisellä henkilöllä on pätevyys koti-
jäsenvaltiossaan, sekä harjoittaa sitä vastaanottavassa jä-
senvaltiossa samoin edellytyksin kuin kyseisen jäsenval-
tion omat kansalaiset.”;

l) ’elinikäisellä oppimisella’ kaikkea sellaista ihmisen
koko elinikänsä aikana hankkimaa yleissivistävää
ja ammatillista koulutusta, virallisen koulutusjär-
jestelmän ulkopuolella annettavaa epävirallista
koulutusta ja arkioppimista, joka lisää hänen tie-
tojaan, taitojaan ja pätevyyytään ja johon voi si-
sältyä ammattietiikka;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, osittai-
nen oikeus harjoittaa ammattia vastaanottavassa jäsen-
valtiossa myönnetään 4 f artiklassa säädettyjen edellytys-
ten mukaisesti.”.

m) ’yleiseen etuun liittyvillä pakottavilla syillä’ syitä,
jotka on määritelty sellaisiksi Euroopan unionin
tuomioistuimen oikeuskäytännössä;

5) Lisätään artiklat seuraavasti:

”4 a artikla

Eurooppalainen ammattikortti

n) ’eurooppalaisen opintosuoritusten ja arvosanojen
siirtojärjestelmän pisteillä eli ECTS-pisteillä’

1. Jäsenvaltion on myönnettävä ammattipätevyuden hal-
tijalle hänen pyynnöstään eurooppalainen ammattikortti
sillä edellytyksellä, että komissio on antanut asiaan liittyvät
7 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset.

2. Kun eurooppalainen ammattikortti on otettu käyttöön tiettyä ammattia varten 7 kohdan mukaisesti annetuilla asiaankuuluvilla täytäntöönpanosäädöksillä, kyseisen ammattipätevyuden haltija voi hakea eurooppalaista ammattikorttia tai käyttää II ja III osastossa säädettyjä menettelyjä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että eurooppalaisen ammattikortin haltijalla on kaikki 4 b–4 e artiklassa säädetty oikeudet.

4. Mikäli ammattipätevyuden haltija aikoo tarjota II osaston nojalla muita kuin 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja palveluja, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä eurooppalainen ammattikortti 4 b ja 4 c artiklan mukaisesti. Eurooppalainen ammattikortti toimii tarvittaessa 7 artiklassa tarkoitettuna ilmoituksena.

5. Mikäli ammattipätevyuden haltija aikoo sijoittautua toiseen jäsenvaltioon III osaston I–III a luvun nojalla tai tarjota palveluja 7 artiklan 4 kohdan nojalla, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava kaikki sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä (IMI) luotuun hakijan tiedostoon (IMI-tiedosto) liittyvät valmisteluvaiheet 4 b ja 4 d artiklan mukaisesti. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä eurooppalainen ammattikortti 4 b ja 4 d artiklan mukaisesti.

Eurooppalaisen ammattikortin myöntäminen sijoittautumista varten ei anna automaattisesti oikeutta tietyn ammatin harjoittamiseen, jos vastaanottavassa jäsenvaltiossa on rekisteröitymisvaatimuksia tai muita valvontamenettelyjä jo ennen eurooppalaisen ammattikortin käyttöönottoa asianomaista ammattia varten.

6. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat IMI-tiedostojen käsittelystä ja eurooppalaisten ammattikorttien myöntämisestä. Kyseisten viranomaisten on varmistettava eurooppalaisia ammattikortteja koskevien hakemusten tasapuolinen, puolueeton ja oikea-aikainen käsittely. Myös 57 b artiklassa tarkoitettujen tukikeskukset voivat toimia toimivaltaisina viranomaisina. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja tukikeskukset tiedottavat kansalaisille, mahdolliset hakijat mukaan lukien, eurooppalaisen ammattikortin toiminnasta ja lisäarvosta ammateissa, joita varten sellainen on saatavissa.

7. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan eurooppalaista ammattikorttia koskevien säännösten yhdenmukainen soveltaminen

ammateissa, jotka täyttävät tämän kohdan toisessa alakohdassa säädetty edellytykset, mukaan lukien toimenpiteet, jotka koskevat eurooppalaisen ammattikortin muotoa, kirjallisten hakemusten käsittelyä, käännoiksi, jotka hakijan on toimitettava eurooppalaista ammattikorttia koskevan hakemuksensa mukana, eurooppalaista ammattikorttia koskevaan täydelliseen hakemukseen 7 artiklan 2 kohdan tai liitteen VII mukaisesti vaadittavien asiakirjojen yksityiskoh-tia sekä eurooppalaiseen ammattikorttiin liittyvien maksujen maksu- ja käsittelytapaa ottaen huomioon asianomaisen ammatin erityispiirteet. Komissio myös täsmentää täytäntöönpanosäädöksillä, millä tavoin, missä tapauksissa ja mistä asiakirjoista toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää virallisesti oikeaksi todistetut jäljennökset 4 b artiklan 3 kohdan toisen alakohdan, 4 d artiklan 2 kohdan ja 4 d artiklan 3 kohdan mukaisesti asianomaista ammattia varten.

Eurooppalainen ammattikortti voidaan ottaa käyttöön tiettyä ammattia varten antamalla asiaankuuluvat täytäntöönpanosäädökset ensimmäisen alakohdan mukaisesti edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) liikkuvuus on tai voisi olla suurta kyseisessä ammatissa;
- b) asiaankuuluvat sidosryhmät ovat ilmaisseet riittävää kiinnostusta;
- c) ammatti tai ammattiin valmistava koulutus ovat säänneltyjä merkittävässä määrässä jäsenvaltioita.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8. Hakijoilta eurooppalaisen ammattikortin myöntämiseen liittyvistä hallinnollisista menettelyistä mahdollisesti veloittavien maksujen on oltava kohtuullisia, suhteellisia ja oikeassa suhteessa kotijäsenvaltiolle ja vastaanottavalle jäsenvaltiolle aiheutuviin kustannuksiin, eivätkä ne saa toimia pidäkkeenä eurooppalaisen ammattikortin hakemiselle.

4 b artikla

Eurooppalaisen ammattikortin hakeminen ja IMI-tiedoston luominen

1. Kotijäsenvaltion on tarjottava ammattipätevyuden haltijalle mahdollisuus hakea eurooppalaista ammattikorttia

komission tarjoamalla verkkosovelluksella, joka luo hakijan IMI-tiedoston automaattisesti. Jos kotijäsenvaltio hyväksyy myös kirjalliset hakemukset, sen on huolehdittava kaikista tarvittavista järjestelyistä, joita IMI-tiedoston luominen, tietojen lähettäminen hakijalle ja eurooppalaisen ammattikortin myöntäminen edellyttävät.

2. Hakemusten tueksi on liitettävä 4 a artiklan 7 kohdan mukaisesti annettavissa täytäntöönpanosäädöksissä edellytettävät asiakirjat.

3. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on viikon kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta ilmoitettava vastaanottaneensa hakemuksen ja tiedotettava hakijalle mahdollisista puuttuvista asiakirjoista.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa annettava tämän direktiivin mukaisesti hakemuksen tueksi mahdollisesti vaadittavat todistukset. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava, onko hakija sijoittautunut laillisesti kotijäsenvaltioon ja ovatko kaikki tarvittavat kotijäsenvaltiossa annetut asiakirjat voimassa ja aitoja. Jos kotijäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on asianmukaisesti perusteltuja epäilyksiä, sen on kuultava asiaankuuluvaa elintä ja se voi pyytää hakijalta virallisesti oikeaksi todistetut jäljennökset asiakirjoista. Saman hakijan jättäessä myöhempiä hakemuksia kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät saa pyytää toimittamaan uudelleen asiakirjoja, jotka sisältyvät jo IMI-tiedostoon ja ovat edelleen voimassa.

4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä eurooppalaiseen ammattikorttiin ja IMI-tiedostoon sisältyvien tietojen tekniset eritelmät ja tietojen eheyden, luottamuksellisuuden ja oikeellisuuden varmistamiseksi tarvittavat toimenpiteet, sekä eurooppalaisen ammattikortin myöntämisen edellytykset ja menettelyt, kortin lataaminen tietovälille tai IMI-tiedoston päivitysten lähettäminen mukaan luettuina. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 c artikla

Eurooppalainen ammattikortti muiden kuin 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen palvelujen väliaikaista ja satunnaista tarjoamista varten

1. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava hakemus ja IMI-tiedostoon sisältyvät, hakemuksen tueksi esitetyt asiakirjat ja myönnettävä eurooppalainen ammattikortti muiden kuin 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen palvelujen väliaikaista ja satunnaista tarjoamista varten kolmen viikon kuluessa. Määräaika alkaa 4 b artiklan 3

kohdassa tarkoitettujen puuttuvien asiakirjojen vastaanottamisesta tai, jos täydentäviä asiakirjoja ei ole pyydetty, mainitussa alakohdassa tarkoitettun yhden viikon määräajan päätyttyä. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on sen jälkeen toimitettava eurooppalainen ammattikortti viipymättä kunkin asianomaisten vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja ilmoitettava asiasta hakijalle. Vastaanottava jäsenvaltio ei saa edellyttää muuta ilmoitusta 7 artiklan nojalla seuraavien 18 kuukauden aikana.

2. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen päätökseen tai päätöksen antamatta jättämiseen 1 kohdassa tarkoitettua kolmen viikon määräajassa voidaan hakea muutosta kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

3. Jos eurooppalaisen ammattikortin haltija haluaa tarjota palvelua muissa kuin 1 kohdassa tarkoitettussa hakemuksessa alun perin mainituissa jäsenvaltioissa, hän voi hakea tällaista laajentamista. Jos haltija haluaa jatkaa palvelujen tarjoamista 1 kohdassa tarkoitettua 18 kuukauden ajanjaksoa pidempään, hänen on ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle. Kummassakin tapauksessa haltijan on myös toimitettava kaikki tiedot IMI-tiedostossa osoitetun tilanteen merkittävistä muutoksista, joita kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia 4 a artiklan 7 kohdan mukaisesti annettavien täytäntöönpanosäädösten nojalla. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on välitettävä ajantasaisesti eurooppalainen ammattikortti asianomaiselle vastaanottavalle jäsenvaltiolle.

4. Eurooppalainen ammattikortti on voimassa kaikkien asianomaisten vastaanottavien jäsenvaltioiden koko alueella niin kauan kuin sen haltijalla on oikeus harjoittaa ammattia IMI-tiedostoon sisältyvien asiakirjojen ja tietojen perusteella.

4 d artikla

Eurooppalainen ammattikortti sijoittautumista ja 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen palvelujen väliaikaista ja satunnaista tarjoamista varten

1. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on kuukauden kuluessa tarkistettava IMI-tiedostoon sisältyvien, hakemuksen tueksi esitettyjen asiakirjojen aitous ja voimassaolo eurooppalaisen ammattikortin myöntämiseksi sijoittautumista tai 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen palvelujen väliaikaista ja satunnaista tarjoamista varten. Määräaika alkaa 4 b artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen puuttuvien asiakirjojen vastaanottamisesta, tai jos täydentäviä asiakirjoja ei ole pyydetty, mainitussa alakohdassa tarkoitettun

yhden viikon määräajan päätyttyä. Sen on sen jälkeen toimitettava hakemus viipymättä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Kotijäsenvaltion on ilmoitettava hakijalle hakemuksen käsittelyvaihe samaan aikaan, kun se toimittaa hakemuksen vastaanottavalle jäsenvaltiolle.

2. Vastaanottavan jäsenvaltion on 16, 21, 49 a ja 49 b artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa päätettävä myöntääkö se 1 kohdassa tarkoitetun eurooppalaisen ammattikortin kuukauden kuluessa kotijäsenvaltion lähettämän hakemuksen vastaanottamisesta. Jos vastaanottavalla jäsenvaltiolla on asianmukaisesti perusteltuja epäilyksiä, se voi pyytää kotijäsenvaltiolta lisätietoja tai virallisesti oikeaksi todistetun jäljennöksen asiakirjasta, joka tämän on toimitettava kahden viikon kuluessa pyynnön esittämisestä. Tällaisesta pyynnöstä huolimatta sovelletaan yhden kuukauden määräaikaa, ellei 5 kohdan toisesta alakohdasta muuta johdu.

3. Vastaanottavan jäsenvaltion on päätettävä 7 artiklan 4 kohdassa ja 14 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa kahden kuukauden kuluessa kotijäsenvaltion toimittaman hakemuksen vastaanottamisesta, myöntääkö se eurooppalaisen ammattikortin vai määrääkö se ammattipätevyyden haltijalle korvaavia toimenpiteitä. Jos vastaanottavalla jäsenvaltiolla on asianmukaisesti perusteltuja epäilyksiä, se voi pyytää kotijäsenvaltiolta lisätietoja tai virallisesti oikeaksi todistetun jäljennöksen asiakirjasta, joka tämän on toimitettava kahden viikon kuluessa pyynnön esittämisestä. Tällaisesta pyynnöstä huolimatta sovelletaan kahden kuukauden määräaikaa, ellei 5 kohdan toisesta alakohdasta muuta johdu.

4. Jos vastaanottava jäsenvaltio ei saa tarvittavia tietoja, joita se voi pyytää tämän direktiivin mukaisesti tehdäkseen päätöksen eurooppalaisen ammattikortin myöntämisestä joko kotijäsenvaltiolta tai hakijalta, se voi kieltäytyä myöntämästä korttia. Kielteinen päätös on perusteltava asianmukaisesti.

5. Jollei vastaanottava jäsenvaltio tee päätöstä tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa määräajoissa tai jollei se järjestä kelpoisuuskoetta 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti, eurooppalainen ammattikortti katsotaan myönnettyksi ja se lähetetään ammattipätevyyden haltijalle automaattisesti IMI-järjestelmän välityksellä.

Vastaanottavalla jäsenvaltiolla on mahdollisuus jatkaa kahdella viikolla 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja eurooppalaisen ammattikortin automaattisen myöntämisen määräaikoja. Sen on perusteltava määräajan jatkaminen ja ilmoitettava

asiasta hakijalle. Tällainen määräajan jatkaminen voidaan uusia kerran, jos se on välttämätöntä etenkin kansanterveyteen tai palvelun vastaanottajien turvallisuuteen liittyvistä syistä.

6. Kotijäsenvaltion 1 kohdan mukaisesti toteuttamat toimet korvaavat ammattipätevyyden tunnustamista koskevan hakemuksen vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

7. Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion 1–5 kohdan nojalla tekemiin päätöksiin tai kotijäsenvaltion päätöksen tekemättä jättämiseen voidaan hakea muutosta kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

4 e artikla

Eurooppalaisen ammattikorttiin liittyvien tietojen käsittely ja tarkastelu

1. Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä päivitettävä vastaavaan IMI-tiedostoon tiedot kurinpitotoimista tai rikosoikeudellisista seuraamuksista, joihin liittyy rajoitus tai kieltä ja jotka vaikuttavat eurooppalaisen ammattikortin haltijan tämän direktiivin nojalla harjoittamaan toimintaan, sanotun vaikuttamatta syyttömyysolettamaan. Näin menetellessään niiden on noudatettava yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY (*) ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (**) säädetyt henkilötietojen suojaa koskevat sääntöjä. Päivitysten yhteydessä on poistettava tiedot, joita ei enää tarvita. Kaikista päivityksistä on ilmoitettava viipymättä eurooppalaisen ammattikortin haltijalle ja toimivaltaisille viranomaisille, joilla on pääsy vastaavaan IMI-tiedostoon. Tämä velvollisuus ei vaikuta jäsenvaltioiden 56 a artiklan mukaisiin hälytysvelvollisuuksiin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tietojen päivitys voi koskea vain seuraavia:

a) ammattihenkilön henkilöllisyys;

b) asianomainen ammatti;

c) tiedot kansallisesta viranomaisesta tai tuomioistuimesta, joka on antanut rajoitusta tai kieltoa koskevan päätöksen;

d) rajoituksen tai kiellon laajuus; ja

e) rajoituksen tai kiellon voimassaoloaika.

3. IMI-tiedostoon sisältyvien tietojen tarkastelu on sallittua vain kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille direktiivin 95/46/EY mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava eurooppalaisen ammattikortin haltijalle IMI-tiedoston sisältö, jos tämä sitä pyytää.

4. Eurooppalaiseen ammattikorttiin sisällytettävät tiedot on rajoitettava tietoihin, jotka ovat tarpeen varmistamaan kortin haltijan oikeus harjoittaa ammattia, jota varten kortti on myönnetty: haltijan etu- ja sukunimi, syntymäaika ja -paikka, ammatti, muodollinen pätevyys ja sovellettava järjestelmä, asiaan liittyvät toimivaltaiset viranomaiset, kortin numero, turvaominaisuudet ja viittaus voimassa olevaan henkilötodistukseen. Eurooppalaisen ammattikortin haltijan hankkimaan ammattikokemukseen tai suorittamiin korvaaviin toimenpiteisiin liittyvät tiedot on sisällytettävä IMI-tiedostoon.

5. IMI-tiedostoon sisältyviä henkilötietoja voidaan käsitellä niin kauan kuin se on tarpeen joko tunnustamismenettelyä varten tai osoituksena tunnustamisesta tai 7 artiklan mukaisesti vaaditun ilmoituksen toimittamisesta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että eurooppalaisen ammattikortin haltijalla on milloin tahansa ja veloituksetta oikeus pyytää virheellisten tai puutteellisten tietojen oikaisemista tai asianomaisen IMI-tiedoston poistamista tai estämistä. Haltijalle on ilmoitettava tästä oikeudesta eurooppalaisen ammattikortin myöntämisen yhteydessä ja muistutettava siitä tämän jälkeen kahden vuoden välein. Muistutus lähetetään automaattisesti IMI-järjestelmän välityksellä, kun eurooppalaista ammattikorttia koskeva alkuperäinen hakemus on jätetty sähköisenä.

Jos pyydetään sellaisen IMI-tiedoston poistamista, joka liittyy sijoittautumista tai 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen palvelujen väliaikaista ja satunnaista tarjoamista varten myönnettyyn eurooppalaiseen ammattikorttiin, asianomaisen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava ammattipätevyyden haltijalle todiste hänen ammattipätevyytensä tunnustamisesta.

6. Eurooppalaisen ammattikortin ja kaikkien IMI-tiedosten sisältämien henkilötietojen käsittelyssä jäsenvaltioiden

asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset katsotaan direktiivissä 95/46/EY 2 artiklan d alakohdassa tarkoitetuiksi rekisterinpitäjiksi. Komissio katsotaan yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 45/2001 (***) 2 artiklan d alakohdassa tarkoitetuksi rekisterinpitäjäksi tämän artiklan 1–4 kohdasta johtuvien tehtäviensä ja niissä tarkoitettujen henkilötietojen käsittelyn yhteydessä.

7. Vastaanottavien jäsenvaltioiden on säädettävä, että työnantajat, asiakkaat, potilaat, viranomaiset ja muut asianomaiset voivat tarkistaa kortinhaltijan niille esittämän eurooppalaisen ammattikortin aitouden ja voimassaolon, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat IMI-tiedostoon pääsyä sekä teknisiä välineitä ja menettelyjä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tarkistamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 f artikla

Osittainen ammatinharjoittamisoikeus

1. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä tapauskohtaisesti osittainen oikeus harjoittaa ammattia alueellaan vain, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) ammattihenkilö on täysin pätevä harjoittamaan kotijäsenvaltiossaan sitä ammatillista toimintaa, jota varten osittaista ammatinharjoittamisoikeutta haetaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa;

b) kotijäsenvaltiossa laillisesti harjoitetun ammatillisen toiminnan ja vastaanottavassa jäsenvaltiossa säännellyn ammatin väliset erot ovat niin suuret, että korvaavien toimenpiteiden soveltaminen merkitsisi, että hakijan olisi suoritettava vastaanottavassa jäsenvaltiossa edellytettävä koulutusohjelma kokonaan saadakseen oikeuden harjoittaa säänneltyä ammattia kaikilta osin vastaanottavassa jäsenvaltiossa;

c) ammatillinen toiminta voidaan objektiivisesti erottaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa kyseisen säännellyn ammatin piiriin kuuluvasta muusta toiminnasta.

Edellä olevan c alakohdan soveltamiseksi vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon, voidaanko kyseistä ammatillista toimintaa harjoittaa kotijäsenvaltiossa itsenäisesti.

2. Osittainen ammatinharjoittamisoikeus voidaan evätä, jos se on perusteltua yleiseen etuun liittyvistä pakottavista syistä, omiaan takaamaan tavoitellun tavoitteen saavuttamisen eikä ylitä sitä, mikä on tarpeen tavoitteen saavuttamiseksi.

3. Vastaanottavaan jäsenvaltioon sijoittautumista varten esitetyt hakemukset on tutkittava III osaston I ja IV lukujen mukaisesti.

4. Hakemukset, jotka koskevat palvelujen väliaikaista ja satunnaista tarjoamista vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja ammatillista toimintaa, jolla on vaikutusta kansanterveyteen tai yleiseen turvallisuuteen, on tutkittava II osaston mukaisesti.

5. Jäljempänä olevan 7 artiklan 4 kohdan kuudennesta alakohdasta ja 52 artiklan 1 kohdasta poiketen ammatillista toimintaa on harjoitettava kotijäsenvaltiossa annetulla ammattinimikkeellä, kun osittainen ammatinharjoittamisoikeus on myönnetty. Vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia, että ammattinimikettä käytetään vastaanottavan jäsenvaltion kielillä. Ammattihenkilöiden, joille on myönnetty osittainen ammatinharjoittamisoikeus, on ilmoitettava ammatillisen toimintansa laajuus selvästi palvelun vastaanottajille.

6. Tätä artiklaa ei sovelleta ammattihenkilöihin, joiden ammattipätevyys tunnustetaan automaattisesti III osaston II, III ja III a luvun nojalla.

(*) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

(**) EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

(***) EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.”.

6) Korvataan 5 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) palvelun tarjoajan muuttaessa, jos palvelun tarjoaja on harjoittanut asianomaista ammattia yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa vähintään vuoden ajan palvelujen tarjoamista edeltäneiden kymmenen vuoden aikana,

mikäli ammatti ei ole sijoittautumisjäsenvaltiossa säännelty. Vuoden ammattikokemusta koskevaa ehtoa ei sovelleta, jos ammatti tai ammattiin johtava koulutus on säännelty.”.

7) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan d ja e alakohta seuraavasti:

”d) edellä olevan 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa millä tahansa todistukseen annettavalla todisteella siitä, että palvelun tarjoaja on kymmenen viimeksi kuluneen vuoden aikana harjoittanut kyseistä toimintaa vähintään vuoden ajan;

e) turvallisuusalan ja hoitoalan ammateissa sekä alaikäisten koulutukseen liittyvissä ammateissa, lastenhoito ja varhaiskasvatus mukaan lukien, todistus siitä, ettei henkilöllä ole väliaikaisesti tai pysyvästi kielletty harjoittamasta kyseistä ammattia taikka häntä ole tuomittu rikoksesta, jos jäsenvaltio vaatii tällaista todistusta omilta kansalaisiltaan;”;

ii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”f) ammateissa, joilla on vaikutusta potilasturvallisuuteen, ilmoitus siitä, että hakija osaa kieltä, jota tarvitaan ammatin harjoittamisessa vastaanottavassa jäsenvaltiossa;

g) ammateissa, joihin kuuluu 16 artiklassa tarkoitettua toimintaa ja joista jäsenvaltio on antanut ilmoituksen 59 artiklan 2 kohdan mukaisesti, palvelun tarjoajan sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai elimen antama todistus toiminnan laajista ja kestosta.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Kun palvelun tarjoaja on toimittanut vaaditun ilmoituksen 1 kohdan mukaisesti, hän saa oikeuden palvelutoiminnan aloittamiseen tai harjoittamiseen kyseisen jäsenvaltion koko alueella. Jäsenvaltio voi vaatia 2 kohdassa lueteltuja lisätietoja palvelun tarjoajan ammattipätevyydestä, jos

- a) ammatti on kyseisen jäsenvaltion alueen osissa eri tavalla säännelty;
- b) sääntelyä sovelletaan myös kaikkiin kyseisen jäsenvaltion kansalaisiin;
- c) sääntelyn erot ovat perusteltuja yleiseen etuun liittyvistä pakottavista syistä, jotka liittyvät kansanterveyteen tai palvelun vastaanottajien turvallisuuteen; ja
- d) jäsenvaltiolla ei ole muuta keinoa saada kyseisiä tietoja.”;
- c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kun palvelua tarjotaan ensimmäistä kertaa sellaisen säänneltyjen ammattien tapauksessa, joilla on vaikutusta kansanterveyteen tai yleiseen turvallisuuteen ja joihin ei sovelleta III osaston II, III tai III a luvun mukaista automaattista tunnustamista, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi tarkistaa palvelun tarjoajan ammattipätevyden ennen kuin palvelua tarjotaan ensimmäistä kertaa. Ennakkotarkistus voidaan tehdä ainoastaan, kun sen tarkoituksena on välttää palvelun tarjoajan ammatillisen epäpätevyden vuoksi palvelun vastaanottajan terveydelle tai turvallisuudelle aiheutuva vakava haitta ja kun tarkistamisessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tätä tarkoitusta varten.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava palvelun tarjoajalle viimeistään kuukauden kuluttua 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen ja siihen liitettävien asiakirjojen vastaanottamisesta päätöksestään

- a) olla tarkistamatta palvelun tarjoajan ammattipätevyyttä;
- b) tarkistettuaan palvelun tarjoajan ammattipätevyden:
- i) vaatia palvelun tarjoajaa suorittamaan kelpoisuuskoete, tai
- ii) myöntää oikeus palvelujen tarjoamiseen.

Jos toisen alakohdan mukaisen päätöksen tekeminen jonkin vaikeuden vuoksi siirtyy, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava palvelun tarjoajalle viivästyksen

syy saman määräajan kuluessa. Vaikeus on ratkaistava kuukauden kuluessa kyseisestä ilmoituksesta ja lopullinen päätös on tehtävä kahden kuukauden kuluessa vaikeuden ratkaisemisesta.

Mikäli palvelun tarjoajan ammattipätevyden ja vastaanottavan jäsenvaltion edellyttämän koulutuksen välillä on olennainen ero, joka saattaa vaarantaa kansanterveyden tai yleisen turvallisuuden ja jota ei voida kompensoida palvelun tarjoajan ammattikokemuksella tai elinikäisen oppimisen avulla hankituilla tiedolla, taidoilla ja pätevyydellä, jotka asiaankuuluva elin on tätä tarkoitusta varten muodollisesti vahvistanut, vastaanottavan jäsenvaltion on annettava palvelun tarjoajalle mahdollisuus osoittaa toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun kelpoisuuskokeen avulla, että hän on hankkinut puuttuvat tiedot, taidot tai pätevyden. Vastaanottavan jäsenvaltion on tehtävä tältä pohjalta päätös palvelujen tarjoamisen sallimisesta. Palvelun tarjoaminen on joka tapauksessa voitava aloittaa kuukauden kuluessa siitä, kun toisen alakohdan mukainen päätös on tehty.

Mikäli toimivaltainen viranomainen ei ole reagoinut toisessa ja kolmannessa alakohdassa säädettyissä määräaajoissa, palvelun tarjoaminen voidaan aloittaa.

Siinä tapauksessa, että ammattipätevyys on tarkistettu tämän kohdan mukaisesti, palvelun tarjoamisessa on käytettävä vastaanottavan jäsenvaltion ammattinimikettä.”.

- 8) Korvataan 8 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on perusteltuja epäilyksiä, ne voivat pyytää sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta mitä tahansa tietoja, jotka koskevat palvelun tarjoajan sijoittautumisen laillisuutta ja moitteetonta toimintaa sekä sitä, että ammatilliseen toimintaan liittyviä kurinpitotoimia tai rikosoikeudellisia seuraamuksia ei ole langettu. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset päättävät tarkistaa palvelun tarjoajan ammattipätevyden, ne voivat pyytää sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta tietoja palvelun tarjoajan koulutusjaksoista siinä määrin kuin tämä on tarpeen kansanterveydelle tai yleiselle turvallisuudelle todennäköisesti haitallisten olennaisten erojen arvioimiseksi. Sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava nämä tiedot 56 artiklan mukaisesti. Jos ammatti ei ole säännelty kotijäsenvaltiossa, myös 57 b artiklassa tarkoitetut tukikeskukset voivat toimittaa tiedot.”.

9) Muutetaan 11 artikla seuraavasti:

b) kumotaan toinen kohta.

a) muutetaan ensimmäisen kohta seuraavasti:

10) Korvataan 12 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantolause seuraavasti:

”Sovellettaessa 13 artiklaa ja 14 artiklan 6 kohtaa ammattipätevyys jaetaan seuraaviin tasoihin:”;

”Muodollista pätevyyttä osoittavaa yksittäistä asiakirjaa tai tällaisten asiakirjojen yhdistelmää, jonka toimivaltainen viranomainen on antanut jäsenvaltiossa sellaisen muodollisen tai muun koulutuksen hyväksytystä suorittamisesta unionissa täysipäiväisesti tai osa-aikaisesti, jonka kyseinen jäsenvaltio tunnustaa vastaavantasoiseksi, ja joka antaa haltijalle samat oikeudet ryhtyä harjoittamaan tai harjoittaa ammattia taikka valmistaa kyseisen ammatin harjoittamiseen, on pidettävä 11 artiklassa tarkoitettuna, asianomaisen tason muodollista pätevyyttä osoittavana asiakirjana.”.

ii) korvataan c alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) säännelystä ammatillisesta koulutuksesta tai säännellyn ammatin ollessa kyseessä ammatillisesta koulutuksesta, jossa on i alakohdassa mainittua koulutustasoa vastaava erityisrakenne ja joka antaa b tason ylittävän pätevyyden, mikäli kyseinen koulutus johtaa vastaavaan ammatilliseen tasoon ja antaa valmiudet vastaavantasoiisiin vastuisiin ja tehtäviin ja edellyttäen, että kyseisen tutkintotodistuksen liitteenä on kotijäsenvaltiossa annettu todistus;”;

11) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

”13 artikla

Tunnustamisen edellytykset

iii) Korvataan d ja e alakohta seuraavasti:

1. Kun vastaanottavassa jäsenvaltiossa edellytetään säännellyn ammatin harjoittamisen aloittamiseksi tai harjoittamiseksi tiettyä ammattipätevyyttä, kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen antaa hakijalle luvan ryhtyä harjoittamaan ja harjoittaa kyseistä ammattia samoin edellytyksin kuin omille kansalaisilleen, jos hakijalla on toisen jäsenvaltion alueellaan saman ammatin harjoittamisen aloittamiseksi tai harjoittamiseksi edellyttämä, 11 artiklassa tarkoitettu pätevyystodistus tai muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja.

”d) tutkintotodistus, joka osoittaa sen haltijan suorittaneen hyväksyttävästi sellaisen keskiasteen jälkeisen koulutuksen, jonka kesto on vähintään kolme mutta enintään neljä vuotta tai sitä vastaava aika osa-aikaisesti, joka voidaan lisäksi ilmoittaa vastaavina ECTS-pisteinä, ja jota annetaan yliopistossa, korkeakoulussa tai muussa vastaavantasoisessa oppilaitoksessa, sekä tarvittaessa keskiasteen jälkeisen koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavan ammatillisen koulutuksen hyväksytystä suorittamisesta;

Pätevyystodistusten ja muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen on oltava jäsenvaltion lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaisesti nimetyn toimivaltaisen viranomaisen antamia.

e) tutkintotodistus, joka osoittaa sen haltijan suorittaneen hyväksyttävästi sellaisen keskiasteen jälkeisen koulutuksen, jonka kesto on vähintään neljä vuotta tai sitä vastaava aika osa-aikaisesti, joka voidaan lisäksi ilmoittaa vastaavina ECTS-pisteinä, ja jota annetaan yliopistossa, korkeakoulussa tai muussa vastaavantasoisessa oppilaitoksessa, sekä tarvittaessa keskiasteen jälkeisen koulutuksen lisäksi vaadittavan ammatillisen koulutuksen hyväksytystä suorittamisesta.”;

2. Edellä 1 kohdassa kuvattu ammatin harjoittamisen aloittaminen ja ammatin harjoittaminen on sallittava myös hakijoille, jotka ovat kymmenen viimeksi kuluneen vuoden aikana harjoittaneet kyseistä ammattia täysipäiväisesti vuoden ajan tai osa-aikaisesti vastaavan ajan toisessa jäsenvaltiossa, jossa kyseinen ammatti ei ole säännelty, ja joilla on yksi tai useampi pätevyystodistus tai muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja, jonka on antanut toinen jäsenvaltio, jossa kyseinen ammatti ei ole säännelty.

Pätevyystodistusten ja muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) niiden on oltava jäsenvaltion lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaisesti nimetyin toimivaltaisen viranomaisen antamia;
- b) niiden on oltava osoitus haltijansa valmiudesta kyseisen ammatin harjoittamiseen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vuoden ammattikokemusta ei kuitenkaan voida vaatia, jos hakijan muodollista pätevyyttä osoittavissa asiakirjoissa vahvistetaan säännelty ammatillinen koulutus.

3. Vastaanottavan jäsenvaltion on hyväksyttävä kotijäsenvaltion 11 artiklan mukaisesti osoittama taso sekä todistus, jolla kotijäsenvaltio vahvistaa, että 11 artiklan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu säännelty ammatillinen koulutus tai ammatillinen koulutus, jossa on erityisrakenne, vastaa 11 artiklan c alakohdan i alakohdassa säädettyä tasoa.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdan ja 14 artiklan säännöksistä poiketen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi kieltää ammatin harjoittamisen aloittamisen ja ammatin harjoittamisen 11 artiklan a alakohtaan luokitellun pätevyystodistuksen haltijoilta, jos ammatin harjoittamiseen sen alueella edellytettävä kansallinen ammattipätevyys on luokiteltu 11 artiklan e alakohtaa vastaavaksi.”

12) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Vastaanottava jäsenvaltio voi 13 artiklan esitämättä edellyttää hakijan suorittavan enintään kolme vuotta kestävänsä sopeutumisajan taikka kelpoisuuskokeen seuraavissa tapauksissa:

- a) jos hakijan saaman koulutuksen sisältö on olennaisesti erilainen kuin sen koulutuksen sisältö, josta vastaanottavassa jäsenvaltiossa vaadittava muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja on osoituksena;

- b) jos vastaanottavassa jäsenvaltiossa säännelty ammatti käsittää yhtä tai useampaa sellaista säänneltyä ammattitoimintaa, joka ei sisälly vastaavaan ammattiin hakijan kotijäsenvaltiossa, ja vastaanottavassa jäsenvaltiossa edellytettävä koulutus on sisällöltään olennaisesti erilainen kuin se sisältö, josta hakijan esittämä pätevyystodistus tai muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja on osoituksena.”;

- b) korvataan 2 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Jos komissio katsoo, että toisessa alakohdassa tarkoitettu poikkeus ei ole asianmukainen tai että se ei ole unionin oikeuden mukainen, se hyväksyy kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut kaikki tarvittavat tiedot, täytäntöönpanosäädöksen, jossa kehoitetaan kyseistä jäsenvaltiota pidättymään toteuttamasta aiottua toimenpidettä. Jos komissio ei tähän määräaikaan mennessä ole ottanut asiaan kantaa, poikkeusta voidaan soveltaa.”;

- c) lisätään 3 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Poiketen 2 kohdan mukaisesta periaatteesta, jonka mukaan hakijalla on oikeus valita vastaanottava jäsenvaltio voi asettaa suoritettavaksi joko sopeutumisajan tai kelpoisuuskokeen seuraavissa tapauksissa:

- a) jos 11 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen ammattipätevyys haltija hakee ammattipätevyytensä tunnustamista ja edellytettävä kansallinen ammattipätevyys on luokiteltu 11 artiklan c alakohtaa vastaavaksi; tai

- b) jos 11 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen ammattipätevyys haltija hakee ammattipätevyytensä tunnustamista ja edellytettävä kansallinen ammattipätevyys on luokiteltu 11 artiklan d tai e alakohtaa vastaavaksi.

Jos 11 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen ammattipätevyys haltija hakee ammattipätevyytensä tunnustamista ja edellytettävä kansallinen ammattipätevyys on luokiteltu 11 artiklan d alakohtaa vastaavaksi, vastaanottava jäsenvaltio voi määrätä suoritettavaksi sekä sopeutumisajan että kelpoisuuskokeen.”;

d) Korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”4. Sovelletaessa 1 ja 5 kohtaa ’olennaisesti erilaisella sisällöllä’ tarkoitetaan ammatin harjoittamisen kannalta keskeisten tietojen, hankittujen taitojen ja hankitun pätevyyden muodostamaa kokonaisuutta, johon verrattuna muuttajan saama koulutus eroaa sisällöltään merkittävässä määrin vastaanottavan jäsenvaltion edellyttämästä koulutuksesta.

5. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan suhteellisuusperiaatetta noudattaen. Erityisesti jos vastaanottava jäsenvaltio aikoo vaatia hakijaa suorittamaan sopeutumisajan tai kelpoisuuskokeen, sen on ensin tutkittava, ovatko ne tiedot, taidot ja pätevyys, jotka hakija on hankkinut jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa ammattikokemuksensa tai elinikäisen oppimisen avulla ja jotka asiaankuuluva elin on tätä tarkoitusta varten muodollisesti vahvistanut, sellaisia että ne korvaavat kokonaan tai osittain 4 kohdassa määritellyn olennaisesti erilaisen sisällön.”

e) Lisätään kohdat seuraavasti:

”6. Päätös sopeutumisajan tai kelpoisuuskokeen vaatimisesta on perusteltava asianmukaisesti. Hakijalle on erityisesti annettava seuraavat tiedot:

a) vastaanottavassa jäsenvaltiossa edellytettävä ammattipätevyyden taso ja hakijalla olevan ammattipätevyyden taso 11 artiklassa säädetyn luokituksen mukaisesti; ja

b) edellä 4 kohdassa tarkoitettujen olennaisien erot aiheissa ja sisällössä sekä syyt, joiden vuoksi näitä eroja ei voida kompensoida ammattikokemuksella tai elinikäisen oppimisen avulla hankituilla tiedoilla, taidoilla ja pätevyydellä, jotka asiaankuuluva elin on tätä tarkoitusta varten muodollisesti vahvistanut.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalla on mahdollisuus suorittaa 1 kohdassa tarkoitettu kelpoisuuskoe kuuden kuukauden kuluessa alkuperäisestä päätöksestä, jolla hakijalle määrätään kelpoisuuskoe.”

13) Kumotaan 15 artikla.

14) Korvataan 20 artikla seuraavasti:

”20 artikla

Liitteessä IV tarkoitettujen toimintojen luettelon mukauttaminen

Siirretään komissiolle valta antaa 57 c artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteessä IV tarkoitettujen ja 16 artiklan nojalla ammattikokemuksen tunnustamisen kohteena olevien toimintojen luetteloiden mukauttamista liitteessä IV lueteltujen toimintojen ajantasaistamiseksi tai selventämiseksi etenkin, jotta voidaan edelleen tämentää niiden soveltamisalaa ja ottaa asianmukaisesti huomioon viimeisin kehitys toimintoperusteisten nimikkeistöjen alalla, edellyttäen ettei tämä aiheuta rajoituksia yksittäisiin luokkiin liittyviin toimintoihin ja ettei liitteessä IV olevien nykyisten luetteloiden I, II ja III välillä tapahdu toimintojen siirtymistä.”

15) Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos apteekin toiminnalle ei ole asetettu alueellisia rajoituksia, jäsenvaltio voi poikkeuksellisesti päättää, ettei se ei ota huomioon liitteessä V olevassa 5.6.2 kohdassa tarkoitettuja muodollista pätevyyttä osoittavia asiakirjoja uusien yleisölle avoimien apteekkien perustamiseksi. Tätä kohtaa sovelletaessa uusiksi apteekkeiksi on katsottava myös alle kolme vuotta toiminnassa olleet apteekit.

Edellä mainittua poikkeusta ei voida soveltaa proviisoreihin, joiden muodollisen pätevyyden vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat jo tunnustaneet muuta tarkoitusta varten ja jotka ovat tosiasiallisesti ja luvallisesti harjoittaneet proviisorin ammattitoimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa yhtäjaksoisesti vähintään kolme vuotta.”;

b) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jokaisen jäsenvaltion on asetettava lääkärin, yleis-sairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan, hammaslääkärin, eläinlääkärin, kättilön ja proviisorin ammattitoiminnan aloittamisen ja harjoittamisen edellytykseksi liitteessä V olevassa 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 ja 5.6.2 kohdassa tarkoitettu muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja, jolla vahvistetaan asianomaisen ammattihenkilön hankkineen koulutuksensa kokonaiskeston aikana tapauksen mukaan 24 artiklan 3 kohdassa, 31 artiklan 6 kohdassa, 31 artiklan 7 kohdassa, 34 artiklan 3 kohdassa, 38 artiklan 3 kohdassa, 40 artiklan 3 kohdassa ja 44 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen, taitojen ja pätevyyden.

Jotta voidaan ottaa huomioon yleisesti tunnustettu tieteen ja tekniikan kehitys, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 57 c artiklan mukaisesti 24 artiklan 3 kohdassa, 31 artiklan 6 kohdassa, 34 artiklan 3 kohdassa, 38 artiklan 3 kohdassa, 40 artiklan 3 kohdassa, 44 artiklan 3 kohdassa ja 46 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen ja taitojen ajantasaistamiseksi niin, että ne vastaavat näitä ammattihenkilöitä suoraan koskevan unionin oikeuden kehitystä.

Ajantasaistaminen ei saa aiheuttaa muutoksia jäsenvaltioiden ammatilainsäädännön ammattien rakenteeseen liittyviin keskeisiin periaatteisiin, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden koulutusta ja ammatin harjoittamisen aloittamisen edellytyksiä. Ajantasaistamisessa on kunnioitettava jäsenvaltioiden vastuuta järjestää koulutusjärjestelmänsä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan 1 kohdan mukaisesti.”;

c) kumotaan 7 kohta.

16) Lisätään artikla seuraavasti:

”21 a artikla

Ilmoitusmenettely

1. Jokaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle antamansa lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka koskevat tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin ammatteihin liittyvää muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen myöntämistä.

Jäljempänä 8 jaksossa tarkoitettujen muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen osalta ensimmäisen alakohdan mukainen ilmoitus on osoitettava myös muille jäsenvaltioille.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on sisällytettävä tiedot koulutusohjelmien kestosta ja sisällöstä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus on toimitettava IMI-järjestelmää käyttäen.

4. Jotta voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon lainsäädännön ja hallinnon kehitys jäsenvaltioissa ja edellyttää, että tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut lait,

asetukset ja hallinnolliset määräykset ovat tämän luvun edellytysten mukaiset, siirretään komissiolle valta antaa 57 c artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteessä V olevan 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ja 5.7.1 kohdan muuttamiseksi koskien niiden nimikkeiden ajantasaistamista, jotka jäsenvaltiot ovat hyväksyneet osoitukseksi muodollisesta pätevyydestä, sekä tarvittaessa elintä, joka myöntää muodollisen pätevyyden osoittavan asiakirjan, siihen liittyvää todistusta ja vastaavaa ammattinimikettä.

5. Jos 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset eivät ole tämän luvun edellytysten mukaiset, komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen päätöksestään olla suorittamatta pyydyttyä liitteessä V olevan 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 tai 5.7.1 kohdan muuttamista.”.

17) Muutetaan 22 artikla seuraavasti:

a) korvataan ensimmäisen kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) Jäsenvaltioiden on omien menettelyjensä mukaisesti jatkuvaan ammatilliseen kehittymiseen kannustamalla varmistettava, että ammattihenkilöt, joiden ammattipätevyys kuuluu tämän osaston III luvun soveltamisalaan, voivat ajanmukaistaa tietojään, taitojaan ja pätevyyttään voidakseen harjoittaa ammatiaan turvallisesti ja tehokkaasti ja seurata ammatillista kehitystä.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on ilmoitettava ensimmäisen kohdan b alakohdan nojalla toteutetut toimenpiteet komissiolle viimeistään 18 päivänä tammikuuta 2016.”.

18) Korvataan 24 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Lääkärin peruskoulutukseen on kuuluttava yhteensä vähintään viisi vuotta opintoja, joiden määrä voidaan lisäksi ilmoittaa vastaavina ECTS-pisteinä, ja siihen on sisällyttävä vähintään 5 500 tuntia teoreettista ja käytännön opetusta yliopistossa tai yliopiston valvonnassa.

Jos ammattihenkilö on aloittanut opintonsa ennen 1 päivää tammikuuta 1972, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu koulutus voi sisältää kuusi kuukautta kestävästä täysipäiväisen yliopistotasaisen käytännön koulutuksen toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa.”.

19) Muutetaan 25 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Lääketieteen erikoistumiskoulutukseen pääsyn edellytyksenä on oltava, että hakija on suorittanut hyväksytysti 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua lääketieteen peruskoulutusohjelman ja saavuttanut tuona aikana asianmukaiset lääketieteen perustiedot.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Jäsenvaltiot voivat säätää kansallisessa lainsäädännössään osittaisia, tapauskohtaisesti sovellettavia vapautuksia osasta liitteessä V olevassa 5.1.3 kohdassa lueteltua erikoislääkärin koulutusta, jos kyseinen osa koulutuksesta on jo suoritettu toisen liitteessä V olevassa 5.1.3 kohdassa luetellun erikoistumiskoulutuksen yhteydessä, edellyttäen että ammattihenkilöllä on jo kyseinen ammattipätevyys jossain jäsenvaltiossa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että myönnetty vapautus vastaa enintään puolta kyseisen erikoislääkärin koulutuksen vähimmäiskestosta.

Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tällaisia osittaisia vapautuksia koskevasta kansallisesta lainsäädännöstä.”;

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 57 c artiklan mukaisesti liitteessä V olevassa 5.1.3 kohdassa tarkoitettujen koulutusjaksojen vähimmäiskeston mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehityksen.”.

20) Korvataan 26 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Jotta kansallisen lainsäädännön muutokset voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon ja tämän direktiivin ajantasaisuudeksi, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja

säädöksiä 57 c artiklan mukaisesti uusien, vähintään kahdelle viidesosalle jäsenvaltioista yhteisten lääketieteen erikoisalojen sisällyttämiseksi liitteessä V olevaan 5.1.3 kohtaan.”.

21) Lisätään 27 artiklan kohta seuraavasti:

”2 a. Jäsenvaltioiden on tunnustettava Italiassa erikoislääkärin koulutuksesta sellaisille lääkäreille annetut, liitteessä V olevassa 5.1.2 ja 5.1.3 kohdassa luetellut asiakirjat, jotka ovat aloittaneet 31 päivän joulukuuta 1983 jälkeen ja ennen 1 päivää tammikuuta 1991 erikoistumiskoulutuksen, huolimatta siitä ettei koulutus täytä kaikkia 25 artiklassa säädettyjä koulutuksen vaatimuksia, jos asiakirjan liitteenä on Italian toimivaltaisten viranomaisten antama todistus siitä, että asianomainen lääkäri on tosiasiallisesti ja luvallisesti harjoittanut erikoislääkärin ammattitoimintaa Italiassa kyseisellä erikoistumisalalla yhtäjaksoisesti vähintään seitsemän vuotta todistuksen antamista edeltäneiden kymmenen vuoden aikana.”.

22) Korvataan 28 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Yleislääketieteen erityiskoulutukseen pääsyn edellytyksenä on oltava, että hakija on suorittanut hyväksytysti 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua lääketieteen peruskoulutusohjelman ja saavuttanut tuona aikana asianmukaiset lääketieteen perustiedot.”.

23) Muutetaan 31 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutukseen pääsyn edellytyksenä on oltava joko

a) jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai elimen antama todistus tai muu asiakirja vähintään 12 vuoden yleissivistävien opintojen suorittamisesta taikka todistus yliopistoon tai vastaavantasoisesti tunnustettuun korkea-asteen oppilaitokseen pääsyyn oikeuttavan vastaavantasaisen kokeen suorittamisesta hyväksytysti; tai

b) jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai elimen antama todistus tai muu asiakirja vähintään 10 vuoden yleissivistävien opintojen suorittamisesta tai todistus hoitoalan ammatilliseen oppilaitokseen tai koulutusohjelmaan pääsyyn oikeuttavan vastaavantasoisin kokeen suorittamisesta hyväksytysti.”;

b) korvataan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta seuraavasti:

”Siirretään komissiolle valta antaa 57 c artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteessä V olevassa 5.2.1 kohdassa vahvistetun luettelon muuttamista sen mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen.

Toisessa alakohdassa tarkoitettu muuttaminen ei saa aiheuttaa muutoksia jäsenvaltioiden ammatilainsäädännön keskeisiin periaatteisiin, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden koulutusta ja ammatinharjoittamisoikeuden edellytyksiä. Muuttamisessa on kunnioitettava jäsenvaltioiden vastuuta järjestää koulutusjärjestelmänsä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan 1 kohdan mukaisesti.”;

c) korvataan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutukseen on kuuluttava yhteensä vähintään kolme vuotta opintoja, joiden määrä voidaan lisäksi ilmoittaa vastavina ECTS-pisteinä, ja siihen on sisällyttävä vähintään 4 600 tuntia teoreettista ja kliinistä opetusta, josta teoreettisen opetuksen osuuden on oltava vähintään kolmasosa ja kliinisen opetuksen osuuden vähintään puolet koulutuksen vähimmäiskestosta. Jäsenvaltiot voivat myöntää osittaisia vapautuksia ammattihenkilöille, jotka ovat hankkineet osan koulutuksestaan vähintään vastaavantasoisessa koulutuksessa.”;

d) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Teoreettinen opetus määritellään siksi sairaanhoitajan koulutuksen osaksi, jossa sairaanhoitajaksi opiskeleva hankkii 6 ja 7 kohdassa edellytetyt ammatilliset

tiedot, taidot ja pätevyys. Opetusta antavat hoitotyön opettajat ja muut pätevät henkilöt yliopistoissa, vastaavantasoisiksi tunnustetuissa korkea-asteen oppilaitoksissa tai hoitoalan ammatillisissa oppilaitoksissa taikka hoitoalan ammatillisissa koulutusohjelmissä.”;

e) korvataan 5 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”5. Kliininen opetus määritellään siksi sairaanhoitajan koulutuksen osaksi, jossa sairaanhoitajaksi opiskeleva oppii hoitoryhmän jäsenenä ja suorassa yhteydessä terveeseen tai sairaaseen henkilöön ja/tai yhteisöön suunnittelemaan, toteuttamaan ja arvioimaan asianmukaisia yleissairaanhoidon tehtäviä hankkimiensa tietojen, taitojen ja pätevyysperusteella. Sairaanhoitajaksi opiskelevan on opittava toimimaan sekä hoitoryhmän jäsenenä että hoitoryhmän johtajana, joka organisoii yleissairaanhoidon tehtäviä, myös henkilökohtaista ja pienryhmille annettavaa terveyskasvatusta hoitolaitoksessa tai muussa toimintayksikössä.”;

f) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutuksella on taattava, että asianomainen ammattihenkilö on hankkinut seuraavat tiedot ja taidot:

a) laajat tiedot yleissairaanhoidon perustana olevista tieteenaloista, mukaan luettuina riittävät tiedot terveen ja sairaan ihmisen rakenteesta, fysiologiasta ja käytäytymisestä sekä ihmisen terveydentilan ja fyysisen ja sosiaalisen ympäristön välisestä yhteydestä;

b) tietous ammatin luonteesta ja ammattietiikasta sekä terveyden- ja sairaanhoidon yleisperiaatteista;

c) riittävä kliininen kokemus; tällainen koulutuksellisen arvon mukaan valittava kokemus on hankittava ammattitaitoisien hoitohenkilökunnan valvonnassa ja sellaisissa yksiköissä, joissa on riittävästi ammattihenkilöstöä ja asianmukaiset apuvälineet potilashoitoa varten;

- d) kyky osallistua hoitohenkilökunnan käytännön koulutukseen ja kokemus työskentelystä tällaisen henkilökunnan kanssa;
- e) kokemus työskentelystä yhdessä muissa terveysalan ammateissa toimivien kanssa.”;
- g) lisätään kohta seuraavasti:
- ”7. Yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan muodollisen pätevyyden on oltava osoitus siitä, että asianomaisella ammattihenkilöllä on valmiudet soveltaa ainakin seuraavia pätevyysriippumatta siitä, onko koulutus suoritettu yliopistoissa, vastaavantasoisiksi tunnustetuissa korkea-asteen oppilaitoksissa vai hoitoalan ammatillisissa oppilaitoksissa tai koulutusohjelmissa:
- a) pätevyys määrittää itsenäisesti tarpeelliset hoitotoimenpiteet ajantasaista teoreettista ja kliinistä tietoa käyttäen sekä suunnitella, organisoida ja toteuttaa hoitotoimenpiteitä potilashoidon yhteydessä 6 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisten hankittujen tietojen ja taitojen perusteella;
- b) pätevyys työskennellä tehokkaasti yhdessä muiden terveysalan toimijoiden kanssa, mukaan lukien osallistuminen hoitohenkilökunnan käytännön koulutukseen, 6 kohdan d ja e alakohdan mukaisten hankittujen tietojen ja taitojen perusteella;
- c) pätevyys rohkaista henkilöitä, perheitä ja ryhmiä terveellisiin elintapoihin ja itsensä hoitamiseen 6 kohdan a ja b alakohdan mukaisten hankittujen tietojen ja taitojen perusteella;
- d) pätevyys aloittaa itsenäisesti välittömät pelastustoimet sekä toteuttaa toimenpiteitä kriisi- ja katastrofitilanteissa;
- e) pätevyys antaa itsenäisesti neuvoja, tietoja ja tukea hoitoa tarvitseville henkilöille ja heidän läheisilleen;
- f) pätevyys varmistaa itsenäisesti sairaanhoidon laatu ja arviointi;
- g) pätevyys toteuttaa kattavaa ammatillista viestintää ja tehdä yhteistyötä muissa terveysalan ammateissa toimivien kanssa;
- h) pätevyys analysoida hoidon laatua parantaakseen omaa työsuoritustaan yleissairaanhoidosta vastaavana sairaanhoitajana.”.
- 24) Muutetaan 33 artikla seuraavasti:
- a) kumotaan 2 kohta;
- b) korvataan 3 kohta seuraavasti:
- ”3. Jäsenvaltioiden on tunnustettava sairaanhoitajan muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jotka:
- a) on annettu Puolassa sellaisille sairaanhoitajille, jotka ovat saaneet päätöksen ennen 1 päivää toukokuuta 2004 koulutuksen, joka ei vastaa 31 artiklassa säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia; ja
- b) josta on osoituksena sellaisen erityistäydennysohjelman perusteella saatu sairaanhoitajan tutkintotodistus, jota tarkoitetaan
- i) sairaanhoitajan ja kättilön ammateista annetun lain muuttamisesta ja eräistä muista oikeustoimista 20 päivänä huhtikuuta 2004 annetun lain 11 pykälässä (Puolan tasavallan virallinen lehti N:o 92, 2004, s. 885 ja N:o 176, 2007, s. 1237) ja keskiasteen todistuksen saaneiden (päättökoe – tutkinto) sairaanhoitajan tai kättilön ammattiin valmistavasta lääketieteen alan lukiosta tai ammatillisesta oppilaitoksesta valmistuneiden sairaanhoitajien ja kättilöiden opintoja koskevista yksityiskohtaisista edellytyksistä 11 päivänä toukokuuta 2004 annetussa terveysministerin asetuksessa (Puolan tasavallan virallinen lehti N:o 110, 2004, s. 1170 ja N:o 65, 2010, s. 420); tai
- ii) sairaanhoitajan ja kättilön ammateista 15 päivänä heinäkuuta 2011 annetun lain 52.3 pykälän 2 momentissa (Puolan tasavallan virallinen lehti N:o 174, 2011, s. 1039) ja keskiasteen todistuksen saaneiden (päättökoe – tutkinto) sairaanhoitajan tai kättilön ammattiin valmistavasta keskiasteen tai keskiasteen jälkeisestä lääketieteen alan oppilaitoksesta valmistuneiden sairaanhoitajien ja kättilöiden korkea-asteen kursseja koskevista edellytyksistä 14 päivänä kesäkuuta 2012 annetulla terveysministerin asetuksessa (Puolan tasavallan virallinen lehti, 2012, s. 770),

jolloin tavoitteena on tarkistaa, että kyseisellä sairaanhoitajalla on sellaiset sairaanhoitajan pätevyyteen verrattavissa olevat tiedot ja pätevyys, jotka Puolan osalta on lueteltu liitteessä V olevassa 5.2.2 kohdassa.”.

25) Korvataan 33 a artikla seuraavasti:

”Romanian yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan tutkinnon osalta sovelletaan ainoastaan seuraavia saavutettuja oikeuksia koskevia säännöksiä:

Kun on kyse jäsenvaltion kansalaisista, jotka ovat suorittaneet Romaniassa yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutuksen, joka ei vastaa 31 artiklassa säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia, jäsenvaltioiden on tunnustettava jäljempänä mainitut yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat riittäväksi näytöksi, edellyttäen että asiakirjan liitteenä on todistus siitä, että asianomainen jäsenvaltion kansalainen on todistuksen antamispäivää edeltäneiden viiden vuoden aikana yhtäjaksoisesti vähintään kolme vuotta tosiasiallisesti ja luvallisesti harjoittanut Romaniassa yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan ammattitoimintaa, johon on kuulunut täysi vastuu potilashoidon suunnittelusta, organisoinnista ja toteuttamisesta:

- a) Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist ennen 1 päivää tammikuuta 2007 alkaneesta keskiasteen jälkeisestä koulutuksesta școală postliceală -oppilaitoksessa;
- b) Diplomă de absolvire de asistent medical generalist ennen 1 päivää lokakuuta 2003 alkaneesta lyhytkestoisesta korkea-asteen koulutuksesta;
- c) Diplomă de licență de asistent medical generalist ennen 1 päivää lokakuuta 2003 alkaneesta pitkäkestoisesta korkea-asteen koulutuksesta.”.

26) Korvataan 34 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Hammaslääkärin peruskoulutukseen on kuuluttava yhteensä vähintään viisi vuotta opintoja, joiden määrä

voidaan lisäksi ilmoittaa vastaavina ECTS-pisteinä, ja siihen on sisällyttävä vähintään 5 000 tuntia täysipäiväistä teoreettista ja käytännön opetusta, joka kattaa vähintään liitteessä V olevassa 5.3.1 kohdassa olevan ohjelman ja jota annetaan yliopistossa, vastaavantasoisesti tunnustettua koulutusta antavassa korkea-asteen oppilaitoksessa tai yliopiston valvonnassa.

Siirretään komissiolle valta antaa 57 c artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteessä V olevassa 5.3.1 kohdassa vahvistetun luettelon muuttamista sen muokauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen.

Toisessa alakohdassa tarkoitettu muuttaminen ei saa aiheuttaa muutoksia jäsenvaltioiden ammatilainsäädännön keskeisiin periaatteisiin, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden koulutusta ja ammatinharjoittamisoikeuden edellytyksiä. Muuttamisessa on kunnioitettava jäsenvaltioiden vastuuta järjestää koulutusjärjestelmänsä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan 1 kohdan mukaisesti.”.

27) Muutetaan 35 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Hammaslääkärin erikoistumiskoulutukseen pääsyn edellytyksenä on oltava, että hakija on suorittanut hyväksytysti 34 artiklassa tarkoitettujen hammaslääkärin peruskoulutuksen tai että hänellä on 23 ja 37 artiklassa tarkoitettujen asiakirjat.”;

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Hammaslääkärin täysipäiväisen erikoistumiskoulutuksen on kestettävä vähintään kolme vuotta, ja se on suoritettava toimivaltaisten viranomaisten tai elinten valvonnassa. Siihen on sisällyttävä erikoistumiso-pintoja suorittavan hammaslääkärin henkilökohtainen osallistuminen asianomaisten laitosten toimintaan ja tehtäviin.”;

ii) kumotaan kolmas alakohta;

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”4. Siirretään komissiolle valta antaa 57 c artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 2 kohdassa tarkoitettua koulutuksen vähimmäiskeston mukauttamista tieteen ja tekniikan kehitykseen.

5. Jotta kansallisen lainsäädännön muutokset voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon ja tämän direktiivin ajantasaistamiseksi, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 57 c artiklan mukaisesti uusien, vähintään kahdelle viidesosalle jäsenvaltioista yhteisten hammaslääketieteen erikoisalojen sisällyttämiseksi liitteessä V olevaan 5.3.3 kohtaan.”

28) Lisätään 37 artiklaan kohdat seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on tunnustettava hammaslääkäreiden muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat 21 artiklan nojalla tapauksissa, joissa hakijat ovat aloittaneet koulutuksensa viimeistään 18 päivänä tammikuuta 2016.

4. Jokaisen jäsenvaltion on tunnustettava lääkärin muodollisesta pätevyydestä Espanjassa sellaisille ammattihenkilöille annetut asiakirjat, jotka ovat aloittaneet yliopistollisen lääkärikoulutuksensa 1 päivän tammikuuta 1986 ja 31 päivän joulukuuta 1997 välillä, kun asiakirjan liitteenä on Espanjan toimivaltaisten viranomaisten myöntämä todistus.

Todistuksessa on vahvistettava seuraavien edellytysten täyttyminen:

a) asianomainen ammattihenkilö on suorittanut hyväksytysti vähintään kolmen vuoden opinnot, jotka Espanjan toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistaneet todistuksella 34 artiklassa tarkoitettua koulutusta vastaavaksi;

b) asianomainen ammattihenkilö on tosiasiallisesti, luvallisesti ja päätoimisesti harjoittanut Espanjassa 36 artiklassa tarkoitettua toimintaa yhtäjaksoisesti vähintään kolme vuotta todistuksen antamista edeltäneiden viiden vuoden aikana;

c) asianomaisella ammattihenkilöllä on oikeus harjoittaa tai hän harjoittaa 36 artiklassa tarkoitettua toimintaa tosiasiallisesti, luvallisesti ja päätoimisesti ja samoin edellytyksin kuin liitteessä V olevassa 5.3.2 kohdassa Espanjan osalta mainittujen muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen haltijat.”

29) Muutetaan 38 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Eläinlääkärin koulutukseen on kuuluttava yhteensä vähintään viisi vuotta täysipäiväistä teoreettista ja käytännön opetusta, jonka määrä voidaan lisäksi ilmoittaa vastaavina ECTS-pisteinä, joka annetaan yliopistossa tai vastaavantasoisesti tunnustettua koulutusta antavassa korkea-asteen oppilaitoksessa taikka yliopiston valvonnassa ja joka kattaa vähintään liitteessä V olevassa 5.4.1 kohdassa olevan ohjelman.

Siirretään komissiolle valta antaa 57 c artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteessä V olevassa 5.4.1 kohdassa vahvistetun luettelon muuttamista sen mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen.

Toisessa alakohdassa tarkoitettu muuttaminen ei saa aiheuttaa muutoksia jäsenvaltioiden ammatilainsäädännön keskeisiin periaatteisiin, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden koulutusta ja ammatinharjoittamisoikeuden edellytyksiä. Muuttamisessa on kunnioitettava jäsenvaltioiden vastuuta järjestää koulutusjärjestelmänsä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan 1 kohdan mukaisesti.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Eläinlääkärin koulutuksella on taattava, että asianomainen ammattihenkilö on hankkinut seuraavat tiedot ja taidot:

a) riittävät tiedot eläinlääkärin toiminnan perustana olevista tieteenaloista ja kyseistä toimintaa koskevasta unionin oikeudesta;

- b) riittävät tiedot eläinten rakenteesta, elintoiminnoista, käyttäytymisestä ja fysiologisista tarpeista sekä eläinten hoidossa ja ruokinnassa sekä hyvinvoinnin, liisääntymisen ja yleensä hygienian varmistamisessa tarvittavat taidot ja pätevyys;
- c) kliiniset, epidemiologiset ja analyttiset taidot ja pätevyys, joita vaaditaan eläintautien ehkäisemiseksi, diagnosoimiseksi ja hoitamiseksi yhden eläimen tai eläinryhmän kohdalla, mukaan lukien nukutus, aseptinen kirurgia ja kivuton lopetus, sekä erityistiedot taudeista, jotka voivat tarttua ihmisiin;
- d) riittävät tiedot, taidot ja pätevyys ennalta ehkäisevästä lääketieteestä, mukaan lukien tiedusteluihin ja todistusten antamiseen liittyvät valmiudet;
- e) riittävät tiedot hygieniasta ja teknologiasta, joka liittyy rehujen tai ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten elintarvikkeiden tuotantoon, valmistukseen ja jakeluun, sekä tarvittavat taidot ja pätevyys asiaan liittyvien hyvien käytäntöjen ymmärtämiseksi ja selittämiseksi;
- f) tiedot, taidot ja pätevyys, joita tarvitaan eläinlääkintätuotteiden vastuullisessa ja harkitussa käytössä eläinten hoitamiseksi sekä elintarvikeketjun turvallisuuden ja ympäristön suojelun varmistamiseksi.”

30) Muutetaan 40 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan kolmas ja neljäs alakohta seuraavasti:

”Siirretään komissiolle valta antaa 57 c artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteessä V olevassa 5.5.1 kohdassa vahvistetun luettelon muuttamista sen mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen.

Kolmannessa alakohdassa tarkoitettu muuttaminen ei saa aiheuttaa muutoksia jäsenvaltioiden ammatilainsäädännön keskeisiin periaatteisiin, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden koulutusta ja ammatinharjoittamisoikeuden edellytyksiä. Muuttamisessa on kunnioitettava

jäsenvaltioiden vastuuta järjestää koulutusjärjestelmänsä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan 1 kohdan mukaisesti.”;

- b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kättilön koulutukseen pääsyn edellytyksenä on oltava, että yksi seuraavista ehdoista täyttyy:

- a) hakija on linjan I tapauksessa suorittanut vähintään 12 vuoden yleissivistävät kouluopinnot tai hänellä on kättilön koulutukseen pääsyyn oikeuttava todistus vastaavantasoisien kokeen suorittamisesta hyväksytysti;
- b) hakijalla on linjan II tapauksessa liitteessä V olevassa 5.2.2 kohdassa tarkoitettu yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja.”;

- c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kättilön koulutuksella on taattava, että asianomainen ammattihenkilö on hankkinut seuraavat tiedot ja taidot:

- a) yksityiskohtaiset tiedot kättilötyön perustana olevista tieteenaloista, erityisesti äitiyshuollosta, synnytys- ja naistentautiopista;
- b) riittävät tiedot kättilön ammattietiikasta ja ammatin harjoittamista koskevasta lainsäädännöstä;
- c) riittävät synnytysoppia ja vastasyntyneitä koskevat yleiset lääketieteelliset tiedot (biologiset toiminnot, anatomia ja fysiologia) ja farmakologian tiedot sekä tiedot ihmisen terveydentilan ja fyysisen ja sosiaalisen ympäristön välisestä yhteydestä ja käyttäytymisestä;
- d) riittävä kliininen kokemus, joka on hankittu hyväksytyissä laitoksissa ja jonka ansiosta kättilö kykenee itsenäisesti ja omalla vastuullaan tarvittavassa määrin ja patologisia tiloja lukuun ottamatta huolehtimaan raskaudenaikaisesta hoidosta, hoitamaan synnytyksen ja sen jatkotoimet hyväksytyissä laitoksissa, valvomaan synnytystä, postnataalista hoitoa ja vastasyntyneen elvytystä lääkärin apua odotettaessa;

- e) riittävä käsitys hoitohenkilökunnan koulutuksesta ja riittävä kokemus työskentelystä tällaisen henkilökunnan kanssa.”.

31) Korvataan 41 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Liitteessä V olevassa 5.5.2 kohdassa tarkoitettu kättilön muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja on tunnustettava automaattisesti 21 artiklan nojalla, jos se täyttää yhden seuraavista edellytyksistä:

- a) täysipäiväinen kättilön koulutus on kestänyt vähintään kolme vuotta, joka voidaan lisäksi ilmoittaa vastaavina ECTS-pisteinä, koulutukseen on sisällynyt vähintään 4 600 tuntia teoreettista ja käytännön opetusta ja vähintään kolmasosa vähimmäiskestosta on ollut kliinistä opetusta;
- b) täysipäiväinen kättilön koulutus on kestänyt vähintään kaksi vuotta ja vähintään 3 600 tuntia, joka voidaan lisäksi ilmoittaa vastaavina ECTS-pisteinä, ja sen edellytyksenä on liitteessä V olevassa 5.2.2 kohdassa tarkoitettu yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja;
- c) täysipäiväinen kättilön koulutus on kestänyt vähintään 18 kuukautta ja vähintään 3 000 tuntia, joka voidaan lisäksi ilmoittaa vastaavina ECTS-pisteinä, sen edellytyksenä on liitteessä V olevassa 5.2.2 kohdassa tarkoitettu yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja ja sen jälkeen on vuoden ajan harjoitettu ammattiin liittyviä tehtäviä, mistä on annettu todistus 2 kohdan mukaisesti.”.

32) Muutetaan 43 artikla seuraavasti:

- a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltioiden on tunnustettava automaattisesti kättilön muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jos hakijan koulutus alkoi ennen 18 päivää tammikuuta 2016 ja sen pääsyaatimuksena olivat kymmenen vuoden yleissivistävät opinnot tai vastaavan tasoinen oppimäärä linjan I tapauksessa tai yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutuksen suorittaminen, josta

on osoituksena liitteessä V olevassa 5.2.2 kohdassa tarkoitettu muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja, ennen kättilökoulutuksen aloittamista linjan II tapauksessa.”;

- b) kumotaan 3 kohta;

- c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on tunnustettava sellaiset kättilöille annetut muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jotka

- a) on annettu Puolassa kättilöille, jotka ovat saaneet päätöksen ennen 1 päivää toukokuuta 2004 koulutuksen, joka ei vastaa 40 artiklassa säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia, ja

- b) josta on osoituksena sellaisen erityistäydennysohjelman perusteella saatu bachelor-tutkintotodistus, jota tarkoitetaan

- i) sairaanhoitajan ja kättilön ammateista annetun lain muuttamisesta ja eräistä muista oikeustoimista 20 päivänä huhtikuuta 2004 annetun lain 11 pykälässä (Puolan tasavallan virallinen lehti N:o 92, 2004, s. 885 ja N:o 176, 2007, s. 1237) ja keskiasteen todistuksen saaneiden (päättökoe – tutkinto) sairaanhoitajan tai kättilön ammattiin valmistavasta lääketieteen alan lukiosta tai ammatillisesta oppilaitoksesta valmistuneiden sairaanhoitajien ja kättilöiden opintoja koskevista yksityiskohtaisista edellytyksistä 11 päivänä toukokuuta 2004 annetussa terveysministerin asetuksessa (Puolan tasavallan virallinen lehti N:o 110, 2004, s. 1170 ja N:o 65, 2010, s. 420); tai

- ii) sairaanhoitajan ja kättilön ammateista 15 päivänä heinäkuuta 2011 annetun lain 53.3 pykälän 2 momentissa (Puolan tasavallan virallinen lehti N:o 174, 2011, s. 1039) ja keskiasteen todistuksen saaneiden (päättökoe – tutkinto) sairaanhoitajan tai kättilön ammattiin valmistavasta keskiasteen tai keskiasteen jälkeisestä lääketieteen alan oppilaitoksesta valmistuneiden sairaanhoitajien ja kättilöiden korkea-asteen kursseja koskevista edellytyksistä 14 päivänä kesäkuuta 2012 annetulla terveysministerin asetuksessa (Puolan tasavallan virallinen lehti, 2012, s. 770),

jolloin tavoitteena on tarkistaa, että kyseisellä kättilöllä on sellaiset kättilön pätevyteen verrattavissa olevat tiedot ja pätevyys, jotka Puolan osalta on lueteltu liitteessä V olevassa 5.2.2 kohdassa.”.

33) Korvataan 44 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Proviisorin muodollista pätevyyttä osoittavan asiakirjan on oltava osoitus vähintään viiden vuoden opinnoista, joiden määrä voidaan lisäksi ilmoittaa vastaavina ECTS-pisteinä ja joihin on sisällyttävä vähintään

- a) neljä vuotta täysipäiväistä teoreettista ja käytännön opetusta yliopistossa tai vastaavantasoisesti tunnustetussa korkea-asteen oppilaitoksessa taikka yliopiston valvonnassa;
- b) teoreettisen ja käytännön opetuksen aikana tai sen päätteeksi kuuden kuukauden harjoittelu yleisölle avoimessa apteekissa tai sairaalassa kyseisen sairaalan farmaseuttisen osaston valvonnassa.

Tässä kohdassa tarkoitetun koulutuksen on katettava vähintään liitteessä V olevassa 5.6.1 kohdassa oleva ohjelma. Siirretään komissiolle valta antaa 57 c artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteessä V olevassa 5.6.1 kohdassa vahvistetun luettelon muuttamista sen mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen, farmakologisten käytäntöjen kehitys mukaan lukien.

Toisessa alakohdassa tarkoitettu muuttaminen ei saa aiheuttaa muutoksia jäsenvaltioiden ammatilainsäädännön keskeisiin periaatteisiin, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden koulutusta ja ammatinharjoittamisoikeuden edellytyksiä. Muuttamisessa on kunnioitettava jäsenvaltioiden vastuuta järjestää koulutusjärjestelmänsä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan 1 kohdan mukaisesti.”.

34) Korvataan 45 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ammattihenkilöllä, jolla on 44 artiklassa säädetty vaatimukset täyttävä, yliopistollista tai vastaavantasoisesti tunnustettua farmasiaalan muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja, on oikeus

ryhtyä harjoittamaan ja harjoittaa vähintään seuraavia toimintoja kuitenkin niin, että häneltä voidaan tarvittaessa vaatia täydentävää ammattikokemusta:

- a) lääkkeiden lääkemuodon valmistus;
- b) lääkkeiden valmistus ja testaus;
- c) lääkkeiden testaus siihen tarkoitettussa testauslaboratoriossa;
- d) lääkkeiden varastointi, säilytys ja jakelu tukkukauppavaiheessa;
- e) turvallisten, vaikuttavien ja laatuvaatimukset täyttävien lääkkeiden hankinta, valmistus, testaus, varastointi, jakelu ja toimittaminen yleisölle avoimissa apteekeissa;
- f) turvallisten, vaikuttavien ja laatuvaatimukset täyttävien lääkkeiden valmistus, testaus, varastointi ja toimittaminen sairaaloissa;
- g) lääkkeitä ja niiden asianmukaista käyttöä koskevien tietojen ja neuvojen antaminen;
- h) lääkkeiden haittavaikutusten ilmoittaminen toimivaltaisille viranomaisille;
- i) potilaiden henkilökohtainen tukeminen lääkehoidon toteutuksessa;
- j) osallistuminen paikallisiin tai kansallisiin kansanterveyskampanjoihin.”.

35) Korvataan 46 artikla seuraavasti:

”46 artikla

Arkkitehdin koulutus

1. Arkkitehdin koulutukseen on kuuluttava

- a) yhteensä vähintään viisi vuotta täysipäiväisiä opintoja yliopistossa tai vastaavantasoisessa oppilaitoksessa ja yliopistotasoisesta kokeen suorittaminen hyväksytysti opintojen päätteeksi; tai

b) vähintään neljä vuotta täysipäiväisiä opintoja yliopistossa tai vastaavantasoisessa oppilaitoksessa ja yliopistotasoisena kokeen suorittaminen hyväksytysti opintojen päätteeksi sekä todistus kahden vuoden ammatillisen harjoittelun suorittamisesta 4 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa opinnoissa on keskeyttävä pääasiassa arkkitehtuurin alaan. Opintoihin on sisällyttävä tasapuolisesti sekä teoreettista että käytännön arkkitehtuurikoulutusta ja niissä on varmistettava vähintään seuraavien tietojen, taitojen ja pätevyiden hankkiminen:

a) kyky esteettiset ja tekniset vaatimukset täyttävään arkkitehtoniseen suunnitteluun;

b) riittävä perehtyneisyys arkkitehtuurin historiaan ja teorioihin sekä sille läheisiin taiteisiin, tekniikkaan ja humanistisiin tieteisiin;

c) perehtyneisyys kuvataiteeseen arkkitehtonisen suunnittelun laatuun vaikuttavana tekijänä;

d) riittävä perehtyneisyys kaupunkiarkkitehtuuriin, kaupunkisuunnitteluun ja suunnitteluprosessin edellyttämään osaamiseen;

e) kyky ymmärtää ihmisten ja rakennusten sekä rakennusten ja niiden ympäristön välisiä suhteita ja tarvetta suhteuttaa rakennukset ja niiden väliset alueet ihmisen tarpeisiin ja mittakaavaan;

f) kyky ymmärtää arkkitehdin ammattikuva ja hänen tehtävänsä yhteiskunnassa, etenkin yhteiskunnalliset tekijät huomioivien hankesuunnitelmien laatimiseksi;

g) kyky ymmärtää hankesuunnitelman laadinnassa tarvittavan tutkimus- ja valmistelutyön menetelmiä;

h) kyky ymmärtää rakennesuunnittelua sekä rakennussuunnitteluun liittyviä rakentamisen ja insinöörisuunnittelun ongelmia;

i) riittävä perehtyneisyys rakennusten fysikaalisiin ongelmiin, teknologiaan ja toimintaan miellyttävien ja säältä suojaavien sisätilojen luomiseksi kestäväen kehityksen mukaisesti;

j) riittävä suunnittelutaito rakennuksen käyttäjien vaatimusten täyttämiseksi kustannustekijöiden ja rakennusmääräysten asettamissa rajoissa;

k) riittävä perehtyneisyys toimialoihin, järjestöihin, sääntöksiin ja menettelyihin, jotka liittyvät rakennussuunnitelmien toteuttamiseen ja hankkeiden sovittamiseen kokonaissuunnitteluun.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen korkeakouluopintojen määrä voidaan lisäksi ilmoittaa vastaavina ECTS-pisteinä.

4. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ammatillinen harjoittelu on suoritettava vasta, kun on saatu päätökseen kolmen ensimmäisen vuoden opinnot. Vähintään yhden harjoitteluvuoden on perustuttava 2 kohdassa tarkoitettujen opintojen aikana hankittuihin tietoihin, taitoihin ja pätevyteen. Tämän vuoksi ammatillinen harjoittelu on suoritettava kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän henkilön tai elimen valvonnassa. Valvottu harjoittelu voidaan suorittaa missä tahansa maassa. Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen arvioi ammatillisen harjoittelun.”.

36) Korvataan 47 artikla seuraavasti:

”47 artikla

Poikkeukset arkkitehdin koulutusta koskeviin vaatimuksiin

Poiketen siitä, mitä 46 artiklassa säädetään, 21 artiklan vaatimukset täyttävänä on pidettävä myös yhteiskunnallisen uudistusohjelman osana tai korkea-asteen oppilaitoksessa osa-aikaisesti suoritettuja opintoja, jotka täyttävät 46 artiklan 2 kohdassa säädetyt vaatimukset ja joista on

osoituksena arkkitehdin tai arkkitehtitoimiston valvonnassa vähintään seitsemän vuoden ajan arkkitehtuurin alalla työskennelleen ammattihenkilön hyväksytyksi suorittama koe arkkitehtuurin alalla. Kokeen on oltava yliopistotasoinen ja vastattava tasoltaan 46 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua päättökoetta.”.

37) Muutetaan 49 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös liitteessä V lueteltuihin arkkitehdin muodollista pätevyyttä osoittaviin asiakirjoihin, kun koulutus alkoi ennen 18 päivää tammikuuta 2016.”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3. Kunkin jäsenvaltion on taattava, että seuraavat asiakirjat antavat sen alueella samat oikeudet kuin ne muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jotka se itse myöntää arkkitehdin ammattitoiminnan aloittamista ja harjoittamista varten: asiakirja, jolla todistetaan suoritetuksi Saksan liittotasavallan ”Fachhochschule”-ammattikorkeakouluissa järjestetty kolmivuotinen koulutus sellaisena kuin sitä järjestettiin 5 päivänä elokuuta 1985, joka aloitettiin viimeistään 17 päivänä tammikuuta 2014, joka täyttää 46 artiklan 2 kohdassa säädetyt vaatimukset ja antaa oikeuden aloittaa 48 artiklassa tarkoitettu toiminta kyseisessä jäsenvaltiossa arkkitehdin ammattinimikettä käyttäen, edellyttäen kuitenkin, että mainitun koulutuksen täydennyksenä on Saksan liittotasavallassa hankittu nelivuotinen ammattikokemus, josta on osoituksena sen toimivaltaisen viranomaisen antama todistus, jonka matrikkeliin tämän direktiivin säännösten tuottamia oikeuksia tavoitteleva arkkitehti on merkitty.”.

38) Lisätään III osastoon luku seuraavasti:

”III A luku

Automaattinen tunnustaminen yhteisten koulutusperiaatteiden perusteella

49 a artikla

Yhteiset koulutuspuitteet

1. Tätä artiklaa sovellettaessa ’yhteisillä koulutuspuitteilla’ tarkoitetaan tietyn ammatin harjoittamiseksi vähintään

tarvittavaa yhteistä tieto-, taito- ja pätevyyskokonaisuutta. Yhteiset koulutuspuitteet eivät korvaa kansallisia koulutusohjelmia, jollei jäsenvaltion lainsäädännössä toisin säädetä. Ammattitoiminnan aloittamiseksi ja harjoittamiseksi jäsenvaltioissa, joissa kyseinen ammatti on säännelty, jäsenvaltion on taattava, että koulutuspuitteiden perusteella saatua ammattipätevyyttä osoittavat asiakirjat antavat sen alueella samat oikeudet kuin sen itse myöntämät muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, edellyttäen että koulutuspuitteet täyttävät 2 kohdassa säädetyt edellytykset.

2. Yhteisten koulutuspuitteiden on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) yhteiset koulutuspuitteet antavat useammille ammattihenkilöille mahdollisuuden siirtyä jäsenvaltiosta toiseen;

b) ammatti, johon yhteisiä koulutuspuitteita sovelletaan, tai kyseiseen ammattiin johtava koulutus on säännelty ainakin kolmasosassa jäsenvaltioita;

c) yhteisessä tieto-, taito- ja pätevyyskokonaisuudessa yhdistyvät ainakin kolmasosassa jäsenvaltioita voimassa olevissa koulutusjärjestelmissä vaadittavat tiedot, taidot ja pätevyydet; on merkitysetöntä, hankitaanko tiedot, taidot ja pätevyys yleissivistävässä koulutuksessa yliopistossa tai korkea-asteen oppilaitoksessa taikka ammatillisessa koulutuksessa;

d) yhteiset koulutuspuitteet perustuvat eurooppalaiseen tutkintojen viitekehukseen, joka on määritelty eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten perustamisesta elinikäisen oppimisen edistämiseksi 23 päivänä huhtikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen (*) liitteessä II;

e) kyseiseen ammattiin ei sovelleta muita yhteisiä koulutuspuitteita eikä automaattista tunnustamista III osaston III luvun nojalla;

f) yhteiset koulutuspuitteet on valmisteltu noudattaen avointa ja asianmukaista menettelyä, johon ovat osallistuneet myös asiaankuuluvat sidosryhmät niistä jäsenvaltioista, joissa ammatti ei ole säännelty;

g) yhteisten koulutuspuitteiden ansiosta minkä tahansa jäsenvaltion kansalliset voivat saada ammattipätevyyskyseisten puiteiden perusteella ilman, että heidän on ensin oltava jäsenenä jossakin ammattialajärjestössä tai rekisteröitynyt tällaiseen järjestöön.

3. Unionin tasolla edustavat ammatilliset järjestöt sekä kansalliset ammatilliset järjestöt tai toimivaltaiset viranomaiset vähintään kolmasosasta jäsenvaltioita voivat tehdä komissiolle ehdotuksia yhteisiksi koulutuspuitteiksi, jotka täyttävät 2 kohdassa säädetty edellytykset.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 57 c artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yhteisten koulutuspuitteiden perustamista tiettyä ammattia varten tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjen vaatimusten pohjalta.

5. Jäsenvaltio vapautetaan 4 kohdassa tarkoitettujen yhteisten koulutuspuitteiden käyttöönotosta sen alueella sekä velvollisuudesta tunnustaa automaattisesti yhteisten koulutuspuitteiden perusteella saatu ammattipätevyys, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) jäsenvaltion alueella ei ole oppilaitoksia, jotka voivat antaa sellaista koulutusta kyseiseen ammattiin;

b) yhteisten koulutuspuitteiden käyttöönotosta olisi haittaa sen koulutus- ja koulutusjärjestelmän ja ammattikoulutuksen järjestämiselle;

c) yhteisissä koulutuspuiteissa ja jäsenvaltion alueella vaadittavassa koulutuksessa on olennaisia eroja, jotka aiheuttavat vakavaa vaaraa yleiselle järjestykselle, yleiselle turvallisuudelle, kansanterveydelle, palvelun vastaanottajien turvallisuudelle tai ympäristönsuojelulle.

6. Jäsenvaltioiden on kuuden kuukauden kuluessa 4 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten voimaantulosta ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille

a) kansalliset pätevyudet ja soveltuvin osin kansalliset ammattinimikkeet, jotka ovat yhteisten koulutuspuitteiden mukaiset; tai

b) edellä 5 kohdassa tarkoitettun vapautuksen mahdollinen hyödyntäminen sekä perustelut siitä, mitkä kyseisen kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät. Komissio voi kolmen kuukauden kuluessa pyytää lisäselvityksiä, jos se katsoo, että jäsenvaltio ei ole lainkaan tai riittävän hyvin perustellut jonkun näistä edellytyksistä täyttymistä. Jäsenvaltion on vastattava pyyntöön kolmen kuukauden kuluessa.

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksen, jossa luetaan kansalliset ammattipätevyudet ja kansalliset ammattinimikkeet, jotka tunnustetaan automaattisesti 4 kohdan mukaisesti hyväksytyjen yhteisten koulutuspuitteiden perusteella.

7. Tätä artiklaa sovelletaan myös sellaisiin ammattinimikkeisiin, joihin liittyvän ammattitoiminnan aloittaminen ja harjoittaminen on jäsenvaltioissa säänneltyä, kun kyseinen ammatti tunnustetaan automaattisesti III osaston III luvun nojalla mutta kyseistä erikoisalaa ei.

49 b artikla

Yhteiset koulutustestit

1. Tätä artiklaa sovellettaessa 'yhteisellä koulutustestillä' tarkoitetaan yhdenmukaistettua kelpoisuuskoetta, joka voidaan suorittaa kaikissa osallistuvissa jäsenvaltioissa ja joka on varattu tietyn ammattipätevyys haltijoille. Tällaisen testin suorittaminen hyväksytysti jossakin jäsenvaltiossa antaa ammattipätevyys haltijalle oikeuden harjoittaa kyseistä ammattia missä tahansa vastaanottavassa jäsenvaltiossa samoin edellytyksin kuin kyseisessä jäsenvaltiossa hankitun ammattipätevyys haltijat.

2. Yhteisen koulutustestin on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) yhteinen koulutustesti antaa useammille ammattihenkilöille mahdollisuuden siirtyä jäsenvaltiosta toiseen;

b) ammatti, johon yhteistä koulutustestiä sovelletaan, tai kyseiseen ammattiin johtava koulutus on säännelty ainakin kolmasosassa jäsenvaltioita;

c) yhteinen koulutustesti on valmisteltu noudattaen avointa ja asianmukaista menettelyä, johon ovat osallistuneet myös asiaankuuluvat sidosryhmät niistä jäsenvaltioista, joissa ammatti ei ole säännelty;

d) yhteiseen koulutustestiin ja näiden testien käytännön järjestelyihin jäsenvaltioissa saavat osallistua minkä tahansa jäsenvaltion kansalaiset ilman, että heidän tarvitsee ensin olla jäsenenä jossakin ammattialajärjestössä tai rekisteröitynyt tällaiseen järjestöön.

3. Unionin tasolla edustavat ammatilliset järjestöt sekä kansalliset ammatilliset järjestöt tai toimivaltaiset viranomaiset vähintään kolmasosasta jäsenvaltioista voivat tehdä komissiolle ehdotuksia yhteisiksi koulutustesteiksi, jotka täyttävät 2 kohdassa säädetty edellytykset.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 57 c artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yhteisen koulutustestin sisällön vahvistamista ja testiin osallistumiselle ja sen hyväksytylle suorittamiselle asetettavia edellytyksiä.

5. Jäsenvaltio vapautetaan velvollisuudesta järjestää 4 kohdassa tarkoitettu yhteinen koulutustesti sen alueella sekä velvollisuudesta tunnustaa automaattisesti yhteisen koulutustestin suorittaneen ammattihenkilön ammattipätevyys, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) kyseinen ammatti ei ole jäsenvaltion alueella säännelty;

b) yhteisen koulutustestin sisältö ei riittävässä määrin vähennä kansanterveydelle tai palvelun vastaanottajien turvallisuudelle aiheuttavaa, jäsenvaltion alueella merkityksellistä vakavaa vaaraa;

c) kansallisiin vaatimuksiin verrattuna yhteisen koulutustestin sisältö vähentäisi huomattavasti ammatin harjoittamisen aloittamisen houkuttavuutta.

6. Jäsenvaltioiden on kuuden kuukauden kuluessa 4 kohdassa tarkoitettujen delegoidun säädöksen voimaantulosta ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille

a) käytettävissä oleva kapasiteetti yhteisten koulutustestien järjestämiseksi; tai

b) edellä 5 kohdassa tarkoitetun vapautuksen mahdollinen hyödyntäminen sekä perustelut siitä, mitkä kyseisen kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät. Komissio voi kolmen kuukauden kuluessa pyytää lisäselvityksiä, jos se katsoo, että jäsenvaltio ei ole lainkaan tai riittävän hyvin perustellut jonkun näistä edellytyksistä täyttymistä. Jäsenvaltion on vastattava pyyntöön kolmen kuukauden kuluessa.

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksen, jossa luetaan jäsenvaltiot, joissa 4 kohdan mukaisesti hyväksytyt yhteisiä koulutustestejä järjestetään, sekä määritetään testien järjestämistiheys kalenterivuoden aikana ja muut tarvittavat järjestelyt yhteisten koulutustestien järjestämiseksi eri jäsenvaltioissa.

(*) EUVL C 111, 6.5.2008, s. 1.”

39) Lisätään 50 artiklaan kohdat seuraavasti:

”3 a. Jos vastaanottavalla jäsenvaltiolla on perusteltuja epäilyksiä, se voi vaatia jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta vahvistusta sille, ettei hakijaa ole väliaikaisesti tai pysyvästi kielletty harjoittamasta kyseistä ammattia vakavan ammatillisen väärinkäytöksen tai ammattitoiminnan harjoittamiseen liittyvästä rikoksesta langetetun tuomion vuoksi.

3 b. Eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisen tämän artiklan mukaisen tietojenvaihdon on tapahduttava IMI-järjestelmää käyttäen.”

40) Lisätään 52 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltio ei voi varata ammattinimikkeen käyttöoikeutta ammattipätevyyden haltijoille, jollei se ole ilmoittanut yhdistystä tai järjestöä komissiolle ja muille jäsenvaltioille 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti.”

41) Korvataan 53 artikla seuraavasti:

”53 artikla

Kielitaito

1. Ammattipätevyyden tunnustamisesta etua saavilla ammattihenkilöillä on oltava sellainen kielitaito, jota tarvitaan heidän ammattinsa harjoittamiseksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

2. Jäsenvaltion on varmistettava, että toimivaltaisen viranomaisen suorittama tai valvoma ensimmäisessä kohdassa säädetyn vaatimuksen täyttämisen tarkistaminen rajoitetaan vastaanottavan jäsenvaltion yhden virallisen kielen tai hallinnon kielen taitoon edellyttäen, että kyseinen kieli on myös Euroopan unionin virallinen kieli.

3. Toisen kohdan mukaisesti suoritettu tarkistaminen voidaan määrätä pakolliseksi, jos harjoitettavalla ammatilla on vaikutusta potilasturvallisuuteen. Tarkistaminen voidaan määrätä pakolliseksi myös muissa ammateissa, jos on vakavia ja konkreettisia epäilyksiä ammattihenkilön riittävästä kielitaidosta sen ammatillisen toiminnan osalta, jota ammattihenkilö aikoo harjoittaa.

Tarkistaminen voidaan suorittaa vasta, kun eurooppalainen ammattikortti on myönnetty 4 d artiklan mukaisesti tai, tapauksen mukaan, kun ammattipätevyys on tunnustettu.

4. Kielitaidon tarkistamisen on oltava oikeasuhteinen harjoitettavaan toimintaan nähden. Asianomaisella ammattihenkilöllä on oltava oikeus valittaa kielitaidon tarkistamisesta kansallisen lainsäädännön mukaisesti.”

42) Lisätään IV osastoon artikla seuraavasti:

”55 a artikla

Ammatillisen harjoittelun tunnustaminen

1. Jos säännellyn ammatin harjoittamisen aloittamiselle kotijäsenvaltiossa on edellytyksenä ammatillisen harjoittelun suorittaminen, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on säännellyn ammatin harjoittamisoikeutta koskevaa hakemusta käsitellessään tunnustettava toisessa jäsenvaltiossa suoritettujen ammatillisten harjoittelujen edellyttäen, että

kyseiset harjoittelut vastaavat 2 kohdassa tarkoitettuja julkaistuja suuntaviivoja, ja otettava huomioon kolmannessa maassa suoritettujen ammatillisten harjoittelujen. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin kansallisessa lainsäädännössään asettaa kohtuullisen rajoituksen ammatillisen harjoittelun sen osan kestolle, joka voidaan suorittaa ulkomailla.

2. Ammatillisen harjoittelun tunnustaminen ei korvaa mahdollisia voimassa olevia vaatimuksia, jotka koskevat kokeen hyväksyttyä suorittamista kyseiseen ammattiin pääsemiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on julkaistava suuntaviivat, jotka koskevat toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa suoritettujen harjoittelun järjestämistä ja tunnustamista, erityisesti ammatillisen harjoittelun valvojan tehtäviä.”

43) Korvataan V osaston otsikko seuraavasti:

”V OSASTO

**HALLINNOLLINEN YHTEISTYÖ JA TÄYTÄNTÖÖNPA
NOON LIITTYVÄ VASTUU KANSALAISIA KOHTAAN”**

44) Muutetaan 56 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava tietoja hakijaan kohdistetuista kurinpitotoimista ja tälle määrättyistä rikosoikeudellisista seuraamuksista ja muista erityisistä vakavista seikoista, jotka todennäköisesti vaikuttavat toiminnan harjoittamiseen tämän direktiivin nojalla. Näin menetellessään niiden on noudatettava direktiiveissä 95/46/EY ja 2002/58/EY säädettyjä henkilötietojen suojaa koskevia sääntöjä.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Toimivaltaisten viranomaisten on 1 ja 2 kohdan mukaisessa toiminnassaan käytettävä IML-järjestelmää.”;

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä 1 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten toiminnan yhteensovittamisesta vastaava henkilö ja ilmoitettava tämä muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

Yhteensovittamisesta vastaavien henkilöiden tehtävänä on

- a) edistää tämän direktiivin yhdenmukaista soveltamista;
- b) kerätä kaikki tämän direktiivin soveltamisen kannalta merkitykselliset tiedot, kuten tiedot, jotka koskevat edellytyksiä säänneltyjen ammattien harjoittamisen aloittamiselle jäsenvaltioissa;
- c) tarkastella yhteisiä koulutuspuitteita ja yhteisiä koulutustestejä koskevia ehdotuksia;
- d) vaihtaa tietoja ja hyviä käytäntöjä jatkuvan ammatillisen kehittymisen optimoimiseksi jäsenvaltioissa;
- e) vaihtaa 14 artiklassa tarkoitettujen korvaavien toimien soveltamista koskevia tietoja ja hyviä käytäntöjä.

Tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tehtävien suorittamiseksi yhteensovittamisesta vastaavat henkilöt voivat käyttää 57 b artiklassa tarkoitettujen tukikeskusten palveluja.”.

45) Lisätään artikla seuraavasti:

”56 a artikla

Hälytysmekanismi

1. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ammattihenkilöstä, jolle on kansallisen viranomaisen tai tuomioistuimen päätöksellä asetettu seuraaviin

ammatteihin liittyvän toiminnan tai toiminnan osan harjoittamista, myös väliaikaisesti, koskeva rajoitus tai kiello kyseisen jäsenvaltion alueella:

- a) lääkäri ja yleislääkäri, jolla on liitteessä V olevassa 5.1.1 ja 5.1.4 kohdassa tarkoitettu muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja;
- b) erikoislääkäri, jolla on liitteessä V olevassa 5.1.3 kohdassa tarkoitettu nimike;
- c) yleisestä sairaanhoidosta vastaava sairaanhoitaja, jolla on liitteessä V olevassa 5.2.2 kohdassa tarkoitettu muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja;
- d) hammaslääkäri, jolla on liitteessä V olevassa 5.3.2 kohdassa tarkoitettu muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja;
- e) erikoishammaslääkäri, jolla on liitteessä V olevassa 5.3.3 kohdassa tarkoitettu muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja;
- f) eläinlääkäri, jolla on liitteessä V olevassa 5.4.2 kohdassa tarkoitettu muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja;
- g) kättilö, jolla on liitteessä V olevassa 5.5.2 kohdassa tarkoitettu muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja;
- h) proviisori, jolla on liitteessä V olevassa 5.6.2 kohdassa tarkoitettu muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja;
- i) liitteessä VII olevassa 2 kohdassa tarkoitettujen todistuksen haltija, jonka todistuksella osoitetaan haltijan suorittaneen 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 tai 44 artiklassa luetellut vähimmäisvaatimukset täyttävän koulutuksen, joka on alkanut ennen liitteessä V olevassa 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 ja 5.6.2 kohdassa vastaavasti ilmoitettuja viitettäviä määriä;
- j) edellä 23, 27, 29, 33, 33 a, 37, 43 ja 43 a artiklassa tarkoitettuja saavutettuja oikeuksia osoittavan todistuksen haltija;

k) muu ammattihenkilö, joka harjoittaa toimintaa, jolla on vaikutusta potilasturvallisuuteen, kun ammattihenkilön harjoittama ammatti on asianomaisessa jäsenvaltiossa säännelty;

l) ammattihenkilö, joka harjoittaa alaikäisten koulutukseen liittyvää toimintaa, lastenhoito ja varhaiskasvatus mukaan lukien, kun ammattihenkilön harjoittama ammatti on asianomaisessa jäsenvaltiossa säännelty.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on lähetettävä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot IMI-järjestelmän kautta tehtävällä hälytyksellä kolmen päivän kuluessa ammattihenkilön ammatillisen toiminnan tai toiminnan osan harjoittamista rajoittavan tai harjoittamisen kieltävän päätöksen antamisesta. Tässä yhteydessä ilmoitetaan ainoastaan seuraavat tiedot:

a) ammattihenkilön henkilöllisyys;

b) asianomainen ammatti;

c) tiedot kansallisesta viranomaisesta tai tuomioistuimesta, joka on antanut rajoitusta tai kieltoa koskevan päätöksen;

d) rajoituksen tai kiellon laajuus; ja

e) rajoituksen tai kiellon voimassaoloaika.

3. Asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kolmen päivän kuluessa tuomioistuimen päätöksen antamisesta ilmoitettava kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille IMI-järjestelmän kautta tehtävällä hälytyksellä sellaisen ammattihenkilön henkilöllisyys, joka on hakenut ammattipätevyden tunnustamista tämän direktiivin mukaisesti ja jonka on sen jälkeen tuomioistuimessa vahvistettu käyttäneen tässä yhteydessä väärennetyjä asiakirjoja osoituksena ammattipätevyydestä.

4. Kun henkilötietoja käsitellään 1 ja 3 kohdassa tarkoitettua tietojenvaihtoa varten, on noudatettava direktiivejä

95/46/EY ja 2002/58/EY. Komissio käsittelee henkilötietoja asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti.

5. Kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille on ilmoitettava viipymättä 1 kohdassa tarkoitetun kiellon tai rajoituksen voimassaoloajan päättymisestä. Tätä varten sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, joka antaa tiedot 1 kohdan mukaisesti, on myös ilmoitettava voimassaoloajan päättymispäivä ja kyseisen päivämäärän mahdolliset myöhemmät muutokset.

6. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ammattihenkilölle, jota koskeva hälytys on lähetetty muille jäsenvaltioille, ilmoitetaan kirjallisesti hälytystä koskevista päätöksistä samaan aikaan kuin itse hälytyksestä, että kyseinen henkilö voi kansallisen lainsäädännön mukaisesti hakea päätökseen muutosta tai hakea tällaisiin päätöksiin oikaisua ja että kyseisellä henkilöllä on oltava käytettävissään oikeussuojakeinoja muille jäsenvaltioille lähetettyjen väärin hälytysten aiheuttamien vahinkojen varalta, joita käytettäessä hälytystä koskevaan päätökseen on liitettävä tieto, että ammattihenkilö on käynnistänyt sitä koskevan oikeudellisen menettelyn.

7. Hälytyksiä koskevia tietoja voidaan käsitellä IMI-järjestelmässä niin kauan kuin ne ovat voimassa. Hälytykset on poistettava kolmen päivän kuluessa kumoamispäätöksen antamisesta tai 1 kohdassa tarkoitetun kiellon tai rajoituksen voimassaoloajan päättymisestä.

8. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä hälytysmekanismien soveltamisesta. Näihin täytäntöönpanosäädöksiin on sisällytettävä säännökset viranomaisista, joilla on valtuudet lähettää tai vastaanottaa hälytys ja hälytyksen peruuttamisesta ja lopettamisesta sekä toimenpiteistä, joilla varmistetaan käsittelyn turvallisuus. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

46) Korvataan 57 artikla seuraavasti:

"57 artikla

Tietojen keskitetty saatavuus internetissä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavat tiedot ovat saatavissa internetissä palveluista sisämarkkinoilla 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY (*) 6 artiklassa tarkoitettujen keskitettyjen asiointipisteiden kautta ja että niitä päivitetään säännöllisesti:

- a) luettelo kaikista jäsenvaltiossa säännellyistä ammasteista sekä kunkin säännellyn ammatin osalta toimivaltaisten viranomaisten ja 57 b artiklassa tarkoitettujen tukikeskusten yhteystiedot;
- b) luettelo ammasteista, joita varten on saatavissa eurooppalainen ammattikortti, sekä tiedot kortin toiminnasta, mukaan lukien kaikki asiaan liittyvät ammattihenkilöiltä veloittavat maksut, ja kortin myöntävästä toimivaltaisesta viranomaisesta;
- c) luettelo kaikista ammasteista, joihin jäsenvaltio soveltaa 7 artiklan 4 kohtaa kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti;
- d) luettelo 11 artiklan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua säännelystä ammatillisesta koulutuksesta ja koulutuksesta, jossa on erityisrakenne;
- e) edellä 7, 50, 51 ja 53 artiklassa tarkoitettujen vaatimukset ja menettelyt jäsenvaltiossa säännellyille ammasteille, mukaan lukien kaikki asiaan liittyvät kansalaisilta veloittavat maksut ja asiakirjat, jotka kansalaisten on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille;
- f) yksityiskohtaiset tiedot muutoksen hakemiseksi kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti päätöksiin, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet tämän direktiivin nojalla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen annetaan käyttäjille selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla, että ne ovat helposti saatavilla etätietona ja sähköisesti ja että ne pidetään ajan tasalla.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitettyyn asiointipisteeseen osoitettuihin tietopyyntöihin vastataan mahdollisimman nopeasti.

4. Jäsenvaltioiden ja komission on toteutettava täydentäviä toimenpiteitä kannustaakseen keskitettyjä asiointipisteitä asettamaan 1 kohdassa säädetyt tiedot saataville muilla unionin virallisilla kielillä. Tämä ei vaikuta jäsenvaltioiden lainsäädäntöön kielten käytöstä niiden alueella.

5. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä keskenään ja komission kanssa 1, 2 ja 4 kohdan täytäntöön panemiseksi.

(*) EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.”.

47) Lisätään artiklat seuraavasti:

”57 a artikla

Sähköiset menettelyt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin asioihin liittyvät vaatimukset, menettelyt ja muodollisuudet voidaan hoitaa vaihtamalla etäältä ja sähköisesti asianomaisten keskitetyn asiointipisteen kautta tai asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Tämä ei estä jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia pyytämästä myöhemmässä vaiheessa asiakirjoista virallisesti oikeaksi todistettuja jäljennöksiä, jos niillä on perusteltuja epäilyksiä ja kun se on välttämätöntä.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta sopeutumisaajan tai kelpoisuuskokeen suorittamiseen.

3. Kun jäsenvaltiot voivat perustellusti vaatia sähköisiä allekirjoituksia koskevista yhteisön puitteista 13 päivänä joulukuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/93/EY (*) 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kehittyneiden sähköisten allekirjoitusten käyttämistä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen loppuun viemiseksi, jäsenvaltioiden on hyväksyttävä toimenpiteistä sähköisten menettelyjen käytön edistämiseksi keskitettyjä asiointipisteitä käyttäen palveluista sisämarkkinoilla annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY mukaisesti 16 päivänä lokakuuta 2009 tehdyn komission päätöksen 2009/767/EY (**) mukaiset sähköiset allekirjoitukset ja säädettävä teknisistä valmiuksista käsitellä asiakirjoja, jotka on allekirjoitettu palveluista sisämarkkinoilla annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY nojalla toimivaltaisten viranomaisten sähköisesti allekirjoittamien asiakirjojen maiden rajat ylittävää käsittelyä koskevista vähimmäisvaatimuksista 25 päivänä helmikuuta 2011 annetussa komission päätöksessä 2011/130/EU (***) määritellyillä kehittyneiden sähköisten allekirjoitusten muodoilla.

4. Kaikki menettelyt on suoritettava direktiivin 2006/123/EY 8 artiklan keskitettyjä asiointipisteitä koskevien säännösten mukaisesti. Tämän direktiivin 7 artiklan 4 kohdassa ja 51 artiklassa säädetyt menettelyn määräajat alkavat siitä, kun kansalainen on jättänyt hakemuksen tai puuttuvan asiakirjan keskitettyyn asiointipisteeseen tai suoraan asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle. Asiakirjan virallisesti oikeaksi todistettua jäljennöstä koskevaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua pyyntöä ei pidetä puuttuvaa asiakirjaa koskevana pyyntönä.

57 b artikla

Tukikeskukset

1. Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä viimeistään 18 päivänä tammikuuta 2016 tukikeskus, jonka tehtävänä on tarjota toisten jäsenvaltioiden kansalaisille ja tukikeskuksille tässä direktiivissä säädettyyn ammattipätevyden tunnustamiseen liittyvää tukea sekä tietoja ammatteja ja niiden harjoittamista koskevasta kansallisesta lainsäädännöstä, sosiaalilainsäädännöstä ja tarvittaessa ammattietikkaan liittyvistä säännöistä.

2. Vastaanottavan jäsenvaltion tukikeskusten on avustettava kansalaisia heille tässä direktiivissä annettujen oikeuksien harjoittamisessa tarvittaessa yhteistyössä kotijäsenvaltion tukikeskuksen ja toimivaltaisten viranomaisten sekä vastaanottavan jäsenvaltion keskitettyjen palvelupisteiden kanssa.

3. Kotijäsenvaltion tai vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä saumatonta yhteistyötä vastaanottavan jäsenvaltion ja tarvittaessa kotijäsenvaltion tukikeskuksen kanssa ja annettava kaikki merkitykselliset tiedot yksittäistapauksista kyseisille tukikeskuksille niiden pyynnöstä direktiiveissä 95/46/EY ja 2002/58/EY säädettyjä henkilötietojen suojaa koskevia sääntöjä noudattaen.

4. Komission pyynnöstä tukikeskusten on ilmoitettava komissiolle niiden käsiteltävänä olevien tiedustelujen tuloksista kahden kuukauden kuluessa tällaisen pyynnön vastaanottamisesta.

57 c artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 17 päivästä tammikuuta 2014 viiden vuoden ajaksi 3 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa, 20 artiklassa, 21 artiklan 6 kohdan toisessa alakohdassa, 21 a artiklan 4 kohdassa, 25 artiklan 5 kohdassa, 26 artiklan toisessa kohdassa, 31 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa, 34 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa, 35 artiklan 4 ja 5 kohdassa, 38 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 40 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa, 44 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa, 49 a artiklan 4 kohdassa ja 49 b artiklan 4 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa, 20 artiklassa, 21 artiklan 6 kohdan toisessa alakohdassa, 21 a artiklan 4 kohdassa, 25 artiklan 5 kohdassa, 26 artiklan toisessa kohdassa, 31 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa, 34 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa, 35 artiklan 4 ja 5 kohdassa, 38 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 40 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa, 44 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa, 49 a artiklan 4 kohdassa ja 49 b artiklan 4 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 3 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan, 20 artiklan, 21 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan, 21 a artiklan 4 kohdan, 25 artiklan 5 kohdan, 26 artiklan toisen kohdan, 31 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan, 34 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan, 35 artiklan 4 ja 5 kohdan, 38 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, 40 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan, 44 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan, 49 a artiklan 4 kohdan ja 49 b artiklan 4 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

(*) EYVL L 13, 19.1.2000, s. 12.

(**) EUVL L 274, 20.10.2009, s. 36.

(***) EUVL L 53, 26.2.2011, s. 66.”.

48) Korvataan 58 artikla seuraavasti:

”58 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa ammattipätevyden tunnustamista käsittelevä komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.”.

49) Korvataan 59 artikla seuraavasti:

”59 artikla

Avoimuus

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi luettelo nykyisistä säännellyistä ammanteista, jossa täsmennetään kuhunkin ammattiin kuuluvat toiminnot, sekä luettelo 11 artiklan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua säännelystä ammatillisesta koulutuksesta ja koulutuksesta, jossa on erityisrakenne, niiden alueella 18 päivään tammikuuta 2016 mennessä. Kaikki muutokset näihin luetteluihin on niin ikään ilmoitettava komissiolle ilman perusteettomia viiveitä. Komission on perustettava yleisön käytettävissä oleva säänneltyjä ammatteja koskeva tietokanta, joka sisältää yleisen kuvauksen kuhunkin ammattiin kuuluvista toiminnoista, ja ylläpidettävä sitä.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 18 päivänä tammikuuta 2016 luettelo ammanteista, joiden osalta on tarpeen suorittaa 7 artiklan 4 kohdan mukainen ammattipätevyyden ennakkotarkistus. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle erityinen perustelu jokaisesta luetteloon sisällytetyistä ammatista.

3. Jäsenvaltioiden on tutkittava, ovatko niiden kansallisen oikeusjärjestelmän vaatimukset, joiden mukaan vain erityisen ammattipätevyyden haltijoilla on oikeus ryhtyä harjoittamaan tai harjoittaa tiettyä ammattia, mihin sisältyy ammattinimikkeiden käyttö ja kyseisten ammattinimikkeiden nojalla sallittu ammattitoiminta, ja joita tässä artiklassa kutsutaan ’vaatimuksiksi’, seuraavien periaatteiden mukaisia:

a) vaatimukset eivät saa olla kansalaisuuden tai asuinpaikan perusteella suoraan tai epäsuoraan syrjiviä;

b) vaatimukset ovat perusteltuja yleiseen etuun liittyvistä pakottavista syistä;

c) vaatimusten on oltava omiaan takaamaan asetetun tavoitteen saavuttaminen, eivätkä ne saa ylittää sitä, mikä on tarpeen tavoitteen saavuttamiseksi.

4. Edellä olevaa 1 kohtaa on sovellettava myös 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua yhdistyksen tai järjestön jäsenvaltiossa sääntelemiin ammatteihin ja kaikkiin kyseisten yhdistysten tai järjestöjen jäsenyyttä koskeviin vaatimuksiin.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 18 päivänä tammikuuta 2016 tiedot vaatimuksista, jotka ne aikovat pitää voimassa, ja perusteet sille, että ne katsovat kyseisten vaatimusten täyttävän 3 kohdan säännökset. Jäsenvaltioiden on annettava tiedot vaatimuksista, joita ne ovat ottaneet myöhemmin käyttöön, ja perusteet sille, että ne katsovat näiden vaatimusten täyttävän 3 kohdan säännökset, kuuden kuukauden kuluessa toimenpiteen hyväksymisestä.

6. Jäsenvaltioiden on lisäksi toimitettava komissiolle viimeistään 18 päivänä tammikuuta 2016 ja sen jälkeen kahden vuoden välein kertomus vaatimuksista, jotka on poistettu tai joita on lievennetty.

7. Komissio toimittaa 6 kohdassa tarkoitettua kertomukset muille jäsenvaltioille, joiden on annettava huomautuksensa kuuden kuukauden kuluessa. Samassa kuuden kuukauden määräajassa komissio kuulee asianomaisia osapuolia, kyseiset ammattialat mukaan lukien.

8. Komissio laatii jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella yhteenvetokertomuksen ammattipätevyyden tunnustamista käsittelevän koordinoijaryhmän perustamisesta 19 päivänä maaliskuuta 2007 annetulla komission päätöksellä 2007/172/EY (*) perustetulle koordinoijaryhmälle, joka voi esittää huomautuksia.

9. Edellä 7 ja 8 kohdassa tarkoitettua huomautukset huomioon ottaen komissio toimittaa lopulliset havaintonsa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 18 päivänä tammikuuta 2016 ja liittää tarvittaessa oheen ehdotuksia uusiksi aloitteiksi.

(*) EUVL L 79, 20.3.2007, s. 38.”.

50) Muutetaan 60 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tilastollisessa yhteenvedossa tehdyistä päätöksistä on 18 päivästä tammikuuta 2016 alkaen oltava yksityiskohtaiset tiedot tämän direktiivin mukaisesti tehtyjen päätösten määrästä ja lajista, mukaan lukien toimivaltaisten viranomaisten 4 f artiklan mukaisesti tekemien osittaista ammatinharjoitamis-oikeutta koskevien päätösten laji, sekä kuvaus tämän direktiivin soveltamisesta johtuvista tärkeimmistä ongelmista.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio julkaisee viimeistään 18 päivänä tammikuuta 2019 ja sen jälkeen viiden vuoden välein kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

Ensimmäisessä tällaisessa kertomuksessa on keskityttävä erityisesti tällä direktiivillä käyttöön otettuihin uusiin tekijöihin ja käsiteltävä eritoten seuraavia asioita:

a) eurooppalaisen ammattikortin toiminta;

b) tietojen, taitojen ja pätevyyden ajantasaistaminen ammateissa, jotka kuuluvat III osaston III luvun soveltamisalaan, mukaan lukien luettelo 31 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuista pätevyyksistä;

c) yhteisten koulutuspuitteiden ja yhteisten koulutustestien toiminta;

d) tulokset, jotka on saavutettu erityistäydennysohjelmalla, joka on perustettu Romanian lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaisesti 33 a artiklassa tarkoitettujen muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen haltijoita varten sekä keskiasteen jälkeisen tason muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen haltijoita varten, jotta voidaan arvioida tarvetta tarkistaa nykyisiä säännöksiä Romaniassa annettuihin yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan muodollista pätevyyttä osoittaviin asiakirjoihin sovellettavasta saavutettujen oikeuksien järjestelmästä.

Jäsenvaltioiden on toimitettava kaikki kertomuksen laatimiseksi tarvittavat tiedot.”

51) Korvataan 61 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Komissio antaa tarvittaessa täytäntöönpanosäädöksen, jolla asianomaiselle jäsenvaltiolle annetaan määräajaksi lupa poiketa kyseisen säännöksen soveltamisesta.”

52) Kumotaan liitteet II ja III.

53) Lisätään liitteessä VII olevaan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”g) Asiakirja, jolla todistetaan, ettei henkilöä ole väliaikaisesti tai pysyvästi kielletty harjoittamasta kyseistä

ammattia taikka häntä ole tuomittu rikoksesta, jos jäsenvaltio edellyttää tällaista asiakirjaa omilta kansalaisiltaan.”

2 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EU) N:o 1024/2012 liitteessä oleva 2 kohta seuraavasti:

”2. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/36/EY (*): 4 a–4 e artikla, 8 artikla, 21 a artikla, 50, 56 ja 56 a artikla.

(*) EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22.”

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 18 päivänä tammikuuta 2016.

2. Jäsenvaltion, joka 17 päivänä tammikuuta 2014 sallii linjan I kättilökoulutukseen pääsyn direktiivin 2005/36/EY 40 artiklan 2 kohdan mukaisesti sen jälkeen, kun hakija on saanut päätökseen vähintään ensimmäiset kymmenen vuotta yleissivistävistä kouluopinnoistaan, on saatettava voimaan ne lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka ovat tarpeen mainitun direktiivin 40 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kättilökoulutuksen pääsyaatimusten noudattamiseksi, viimeistään 18 päivänä tammikuuta 2020.

3. Jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut säännökset kirjallisina komissiolle.

4. Jäsenvaltioiden antamissa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa toimenpiteissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

5. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset toimenpiteet kirjallisina komissiolle.

*4 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*5 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 20 päivänä marraskuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
V. LEŠKEVIČIUS

Komission lausuma

Komissio varmistaa 57 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä valmistellessaan, että asiankuuluvat asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, asianmukaisesti ja oikea-aikaisesti, sekä järjestää riittävän hyvissä ajoin asianmukaiset ja avoimet kuulemiset erityisesti kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja elinten, ammatillisten yhdistysten ja koulutuslaitosten asiantuntijoiden sekä tarvittaessa työmarkkinaosapuolten asiantuntijoiden kanssa.
